

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO dla działki 1704/3 w obrębie Bachórz, gmina Dynów

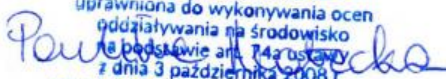
organ sporządzający:

**Wójt Gminy
Dynów**

wykonawca:

**Pracownia Ochrony Środowiska
i Systemów Informacji Geograficznej
GEOECOM**

Paulina Matecka
uprawniona do wykonywania ocen
oddziaływania na środowisko
na podstawie art. 74a ustawy
z dnia 3 października 2008 r.
o ocenach oddziaływania na środowisko

sierpień 2023 – marzec 2024

1.	WSTĘP	5
2.	OPIS ZAWARTOŚCI OCENIANEGO DOKUMENTU PLANISTYCZNEGO ZE SZCZEGÓLNYM UWZGLĘDNIENIEM ZAWARTYCH W NIM CELÓW	6
3.	OCENA I DEFINICJA PROBLEMÓW ŚRODOWISKOWYCH OBSZARU PLANU	11
4.	CELE OKREŚLONE W INNYCH DOKUMENTACH DOTYCZĄCYCH OBSZARU MIEJSCOWEGO PLANU	12
5.	OPIS I OCENA STANU ŚRODOWISKA OBSZARU PLANU	14
5.1.	Położenie obszaru opracowania	14
5.2.	Klimat i zjawiska atmosferyczne	15
5.3.	Rzeźba terenu	16
5.4.	Budowa geologiczna	17
5.5.	Wody podziemne	18
5.6.	Wody powierzchniowe	19
5.7.	Walory przyrodnicze	20
5.8.	Obiekty kultury materialnej	21
6.	OCHRONA ZASOBÓW PRZYRODY	21
6.1.	Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych przed antropopresją	21
6.2.	Ocena zachowania walorów krajobrazowych terenu	24
6.3.	Ocena zgodności dotychczasowego użytkowania i zagospodarowania obszaru z cechami i uwarunkowaniami przyrodniczymi	24
6.4.	Przydatność terenu do rozwoju funkcji użytkowych	25
7.	CHARAKTERYSTYKA PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PLANU, W TYM SZCZEGÓLNIIE DOTYCZĄCYCH OBSZARÓW CHRONIONYCH	26
7.1.	Degradacja powietrza atmosferycznego	26
7.2.	Degradacja gleb i degradacja powierzchni ziemi	27
7.3.	Degradacja wód powierzchniowych i podziemnych	28
7.4.	Hałas	29
7.5.	Oddziaływanie w zakresie pola elektromagnetycznego	29
7.6.	Zagrożenie ryzykiem poważnej awarii przemysłowej	29
8.	CHARAKTERYSTYKA POTENCJALNYCH ZMIAN ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI USTALEŃ OCENIANEGO DOKUMENTU	29
9.	PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURY 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO	30
10.	OPIS STANU ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYMI ZNACZĄCYMI SKUTKAMI DLA ŚRODOWISKA I OBSZARÓW NATURA 2000	38
11.	PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, A SZCZEGÓLNIIE NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY ORAZ INTEGRALNOŚĆ I SPÓJNOŚĆ OBSZARÓW NATURA 2000	38
12.	INFORMACJE O STOSOWANYCH METODACH SPORZĄDZANIA PROGNOZY	39
13.	PROPOZYCJE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ OCENIANEGO DOKUMENTU	39
14.	OCENA PRZEWIDYWANYCH ZNACZĄCYCH ODDZIAŁYWAŃ NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY ORAZ INTEGRALNOŚĆ I SPÓJNOŚĆ OBSZARÓW NATURA 2000	40
15.	ANALIZA WARIANTOWA	40
16.	WNIOSKI	41
17.	STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	43
18.	OŚWIADCZENIE	44
19.	DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA	44
20.	LITERATURA I WYKORZYSTANE MATERIAŁY	46

1. WSTĘP

Niniejsza prognoza jest częścią procedury strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego opracowywanego na podstawie uchwały nr L(310)2023 Rady Gminy Dynów z dnia 21 kwietnia 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 1704/3 w obrębie Bachórz, gmina Dynów. Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko opiera się o przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 ze zm.) – zwanej dalej „ustawą ooś”.

Całość prac wykonanych w celu sporządzenia niniejszego opracowania spoczywała po stronie autorów - Jakuba Makarewicza, Pauliny Mateckiej i Darii Witkowskiej. W opracowaniu Prognozy wykorzystano materiały źródłowe, których wykaz zamieszczono na końcu opracowania.

Obligatoryjny zakres prognozy oddziaływania na środowisko opracowywanej na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego precyzuje art. 51 ustawy ooś. Zakres ten został uzgodniony z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym oraz z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska. Organy nie wniosły zmian w zakresie prognozy w przedmiotowej sprawie, w stosunku do zakresu zawartego w ustawie ooś.

Prognoza sporządzona została według zaleceń zawartych w podręczniku „Natura 2000 w planowaniu przestrzennym – rola korytarzy ekologicznych” M. Kistowskiego i M. Pchałka (2009). Obejmuje ona cztery części podstawowe i piątą – podsumowującą, na które składają się:

- Część dokumentacyjno-analityczna, polegająca na określeniu metod sporządzania prognozy, omówieniu treści ocenianego projektu dokumentu planistycznego oraz celów sformułowanych w innych przyjętych lub wcześniej przygotowanych dokumentach dotyczących przestrzeni przedmiotowego obszaru, a także na charakterystyce stanu środowiska oraz problemów ochrony środowiska (szczególnie odnoszących się do obszarów i obiektów chronionych w świetle u.o.p.) w obszarze objętym opracowaniem.
- Część dotycząca oceny zgodności z innymi dokumentami, polegająca na ocenie wewnętrznej zgodności dokumentu, sposobu uwzględnienia w analizowanym dokumencie celów (w szczególności dotyczących ochrony środowiska) sformułowanych w innych dokumentach dotyczących opracowywanego obszaru, a także ocenie sposobu uwzględnienia w ocenianym dokumencie problemów ochrony środowiska występujących na analizowanym obszarze, szczególnie dotyczących ochrony przyrody.
- Część oceny oddziaływania na środowisko, która obejmuje określenie przewidywanych znaczących oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego, ludzi oraz wybrane elementy środowiska „zbudowanego” oraz na cele i przedmiot ochrony, jak i integralność oraz spójność obszarów Natura 2000.
- Część konkluzji i wskazań dotyczących zmian projektu dokumentu, stanowiących kluczowe wnioski z przeprowadzonej oceny, zawierające w szczególności charakterystykę oddziaływań i ich istotności (w tym dla gatunków i siedlisk o znaczeniu priorytetowym) oraz propozycje: 1) działań łagodzących, 2) rozwiązań alternatywnych w stosunku do zawartych w ocenianym dokumencie, w tym odrębnie dla działań mogących powodować znaczące negatywne skutki dla celów i przedmiotów ochrony oraz integralności i spójności obszarów N2000, 3) działań kompensujących negatywne skutki dla środowiska, a szczególnie dla obszarów N2000, 4) metod monitorowania skutków realizacji ustaleń ocenianego dokumentu planistycznego dla środowiska.
- Część podsumowująca, zawierająca wnioski z wcześniej przeprowadzonych etapów.

Główną częścią prognozy jest identyfikacja źródeł zagrożeń oraz określenie przewidywanych znaczących oddziaływań, w tym oddziaływań bezpośrednich, pośrednich, wtórnych, skumulowanych, krótkoterminowych, średnioterminowych i długoterminowych, stałych i chwilowych oraz pozytywnych i negatywnych, na środowisko i jego poszczególne elementy z uwzględnieniem zależności między nimi.

Prognoza jest wysoko specjalistycznym instrumentem posiadającym wszystkie cechy analizy systemowej. Jako taka stosuje metody otwarte, dostosowane do rodzaju i charakteru analizowanego dokumentu - tj. projektu planu. Jej zadaniem jest wskazywanie i przedstawianie skutków środowiskowych związanych z przyszłym uchwaleniem przez decydentów projektu planu oraz sposobów uniknięcia niepożądanych skutków działań.

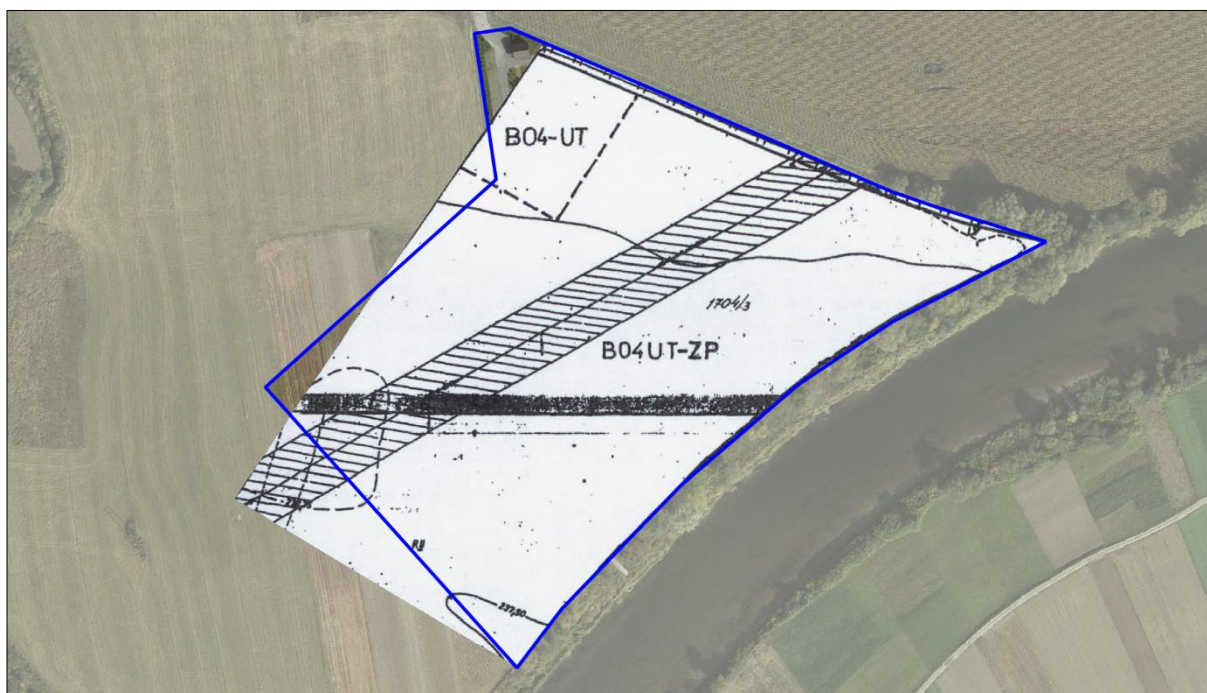
Prognoza do projektu planu nie jest dokumentem, który w sposób ilościowy wskazuje presje i oddziaływania, wynikające z realizacji zapisów planu, a pokazuje, na przykładzie konkretnych przykładów, ogólny kierunek, w którym zmierzać będą przyszłe problemy środowiskowe wynikające z realizacji dokumentu. Jest to wynikiem stosunkowo ogólnych danych o przyszłych inwestycjach, szczególnie w odniesieniu do szczegółów technicznych, które mogą mieć istotne znaczenie dla wielkości wywieranych presji środowiskowych. Skupiono się zatem na określeniu jakościowym kierunków przemian oraz poddano charakterystyce cechy poszczególnych oddziaływań

2. OPIS ZAWARTOŚCI OCENIANEGO DOKUMENTU PLANISTYCZNEGO ZE SZCZEGÓLNYM UWZGLĘDNIENIEM ZAWARTYCH W NIM CELÓW

Obszar objęty projektem planu obejmuje działkę ewidencyjną nr 1704/3 zlokalizowaną w obrębie ewidencyjnym Bachórz, w gminie Dynów. Na północy obszaru znajduje się kompleks rekreacyjno-sportowy, na który składają się zabudowa letniskowa, wiata z grillem, a także boiska oraz plac zabaw, z kolei pozostałe tereny stanowią grunty orne. Urozmaicenie stanowi zieleń ozdobna towarzysząca zabudowie oraz zieleń wysoka. Przez obszar przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczna średniego napięcia. Nawiązując do istniejącego zagospodarowania w granicach działki, a także potencjału wynikającego z jego dogodnego położenia nad rzeką San, w otoczeniu malowniczych pól i łąk, a dalej terenów leśnych położonych na terenach pogórza Przemysko-Dynowskiego, planuje się w jego granicach rozwój usług turystyki, a także sportu i rekreacji z towarzyszącą zielenią urządzonej.

Obecnie na większości obszaru obowiązują zapisy uchwały nr IV/20/98 Rady Gminy w Dynowie z dnia 3 grudnia 1998 r. o miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego B04 UT stanowiącym zmianę miejscowego planu ogólnego Gminy Dynów zatwierdzonego Uchwałą nr XI/67/90 Miejsko-Gminnej Rady Narodowej w Dynowie z dnia 25.04.1990 r. opublikowaną w Dz. Urz. Woj. Przemyskiego Nr 14 z dnia 22 maja 1990 r. w obszarze jednostki strukturalnej „B” – Bachórz oznaczonym wcześniej symbolem R (Dz. Urz. Woj. Podk. Nr 7, poz. 271). W obowiązującym planie przeznaczono obszar pod teren usług turystycznych o podstawowym przeznaczeniu pod urządzenia i obiekty stałe związane z terenami rekreacyjnymi (B04UT) oraz teren zieleni parkowej, urządzonej (B04UT-ZP).

W uchwale nr L(310)2023 Rady Gminy Dynów z dnia 21 kwietnia 2023 r. postanowiono, iż celem sporządzenia niniejszego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest ustalenie zasad zagospodarowania terenu. Podjęcie uchwały zostało poprzedzone analizą, która potwierdziła zasadność przystąpienia do sporządzenia ww. planu.

Rysunek 1. Obszar objęty projektem planu (niebieska linia) na tle rysunku obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (źródło: voxly.pl)

Biorąc pod uwagę uwarunkowania fizyczne, przyrodnicze oraz wynikające z dotychczasowego zagospodarowania przestrzeni, obszar planu został podzielony na tereny funkcjonalno-przestrzenne, charakteryzujące się odmiennymi warunkami, wpływającymi na ich obecne i docelowe przeznaczenie, zagospodarowanie i użytkowanie. Jednostki te są wyraźnie zdefiniowane w strukturze przestrzennej. W granicach projektu miejscowego planu wyznaczono tereny:

- **ML** – teren zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej,
- **UT** – teren usług turystyki,
- **US** – teren usług sportu i rekreacji,
- **UT-ZP** – teren usług turystyki lub zieleni urządzonej,
- **US-ZP** – teren usług sportu i rekreacji lub zieleni urządzonej,
- **KDD** – teren drogi dojazdowej,
- **KR** – teren komunikacji drogowej wewnętrznej,
- **ZN** – teren zieleni naturalnej.

Rozwiązania przyjęte w ocenianym dokumencie

Analizowany obszar ze względu na atrakcyjne położenie nad brzegiem rzeki San posiada predyspozycje do zagospodarowania w kierunku sportowo-rekreacyjny, za czym przemawiają już istniejące obiekty w granicach działki – domki letniskowe, wiata grillowa, boiska sportowe. Położenie w bezpośrednim sąsiedztwie rzeki predysponuje tereny do użytkowania jako obiekty związane z turystyką wodną, kajakową. Rozbudowa istniejącego kompleksu o nowe obiekty wpłynęłaby pozytywnie nie tylko na mieszkańców gminy, ale również turystów poprzez zapewnienie im miejsc do aktywnego spędzania czasu wolnego.

Projektowany dokument wychodzi naprzeciw ww. potrzebom poprzez realizację spójnej pod względem zagospodarowania strefy sportowo-rekreacyjnej nad brzegiem Sanu, w ramach której planuje się budowę infrastruktury pod turystykę wodną tj. przystani kajakowej wraz z towarzyszącą infrastrukturą, a także odpowiednie zagospodarowanie terenu przyległego

do przystani. W sąsiedztwie przystani wydzielono tereny pod lokalizację zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej, obiekty obsługi ruchu turystycznego, w tym m.in. węzły sanitarne, obiekty gastronomiczne, a także budowę urządzeń sportu i rekreacji, wiat, wiat kajakowych oraz pozostałych elementów małej architektury. Przewidziano również teren pod pole namiotowe i kemping oraz ścieżki dydaktyczne wraz z tablicami informacyjnymi.

W zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz kształtowania krajobrazu na całym obszarze objętym projektem planu zakazano lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z przepisami odrębnymi, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego. W związku z położeniem obszaru w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 430 Dolina Sanu w planie zadbano o ochronę środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem. Ustalono, że projektowane użytkowanie i zagospodarowanie terenu nie może stanowić źródła zanieczyszczeń dla środowiska wodno-gruntowego. Ponadto wprowadzono nakaz utwardzenia drogi dojazdowej i miejsc parkingowych w celu ochrony przed przenikaniem substancji ropopochodnych do środowiska wodno-gruntowego. W projekcie planu zawarto ustalenia odnośnie hałasu – obowiązywać mają dopuszczalne poziomy hałasu, ustalone w przepisach odrębnych: dla terenu ML, UT, UT-ZP oraz US-ZP, jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.

W stosunku do istniejącej zieleni wprowadzono obowiązek ochrony drzew, z zachowaniem przepisów odrębnych w zakresie ochrony przyrody oraz wzbogacenia obszaru zróżnicowanymi formami zieleni. Wprowadzono obowiązek zagospodarowania powierzchni biologicznie czynnych roślinnością. Ponadto wyznaczono teren zieleni naturalnej, gdzie wprowadzono zakaz zabudowy. W planie zadbano także o ochronę najcenniejszych pod względem rzeźby terenów poprzez nakaz zagospodarowania terenu z wykorzystaniem istniejącej rzeźby terenu i minimalnej ingerencji w naturalne ukształtowanie terenu.

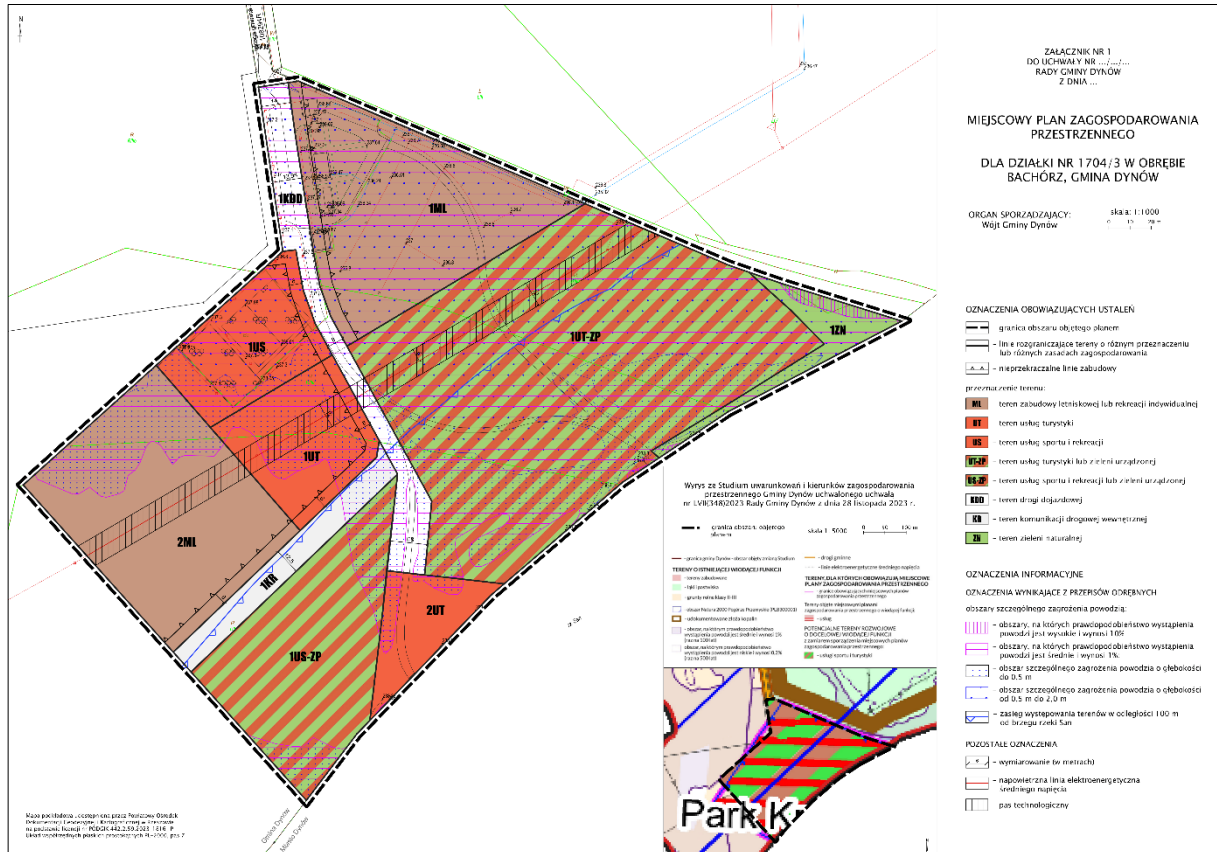
Projektowany dokument uwzględnia położenie analizowanego obszaru w dolinie Sanu, w związku z czym wyznaczono obszary szczególnego zagrożenia powodzią: obszar, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi 10% oraz obszar, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi 1%. Na mapach zagrożenia powodziowego przedstawia się także głębokości wody w klasach określających stopień zagrożenia dla ludzi i sposób oddziaływania wody na obiekty budowlane. Na analizowanym obszarze wyznaczono obszar szczególnego zagrożenia powodzią o głębokości do 0,5 m, gdzie zagrożenie dla ludzi i obiektów budowlanych jest uznawane niskie, a także obszar szczególnego zagrożenia powodzią o głębokości od 0,5 m do 2,0 m, w obrębie którego występuje średnie zagrożenie dla ludzi ze względu na możliwość ewakuacji na wyższe piętra, ale wysokie ze względu na straty materialne.

W planie ustalono zakaz lokalizowania nowych obiektów budowlanych w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią o głębokości od 0,5 m do 2,0 m. W przypadku lokalizowania nowych budynków w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią o głębokości do 0,5 m należy: poziom posadawiania parteru/posadzki wynieść o 0,3 m powyżej rzędnej zwierciadła wody Q1% od rzeki San, wykonywać budynki bez podpiwniczenia oraz wykonywać hydroizolację przeciwwodną fundamentu budynku do 0,3 m powyżej rzędnej wody Q1% od rzeki San. Ponadto na terenach oznaczonych symbolami US-ZP, UT, UT-ZP, US, ML w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią o głębokości do 0,5 m należy wykonać urządzenia sportowe i rekreacyjne w technologii zapewniającej ich trwałość i stabilność w przypadku wystąpienia powodzi.

Projekt planu reguluje zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. Ustalenia te mają zasadnicze znaczenie w kontekście ochrony walorów krajobrazowych, a także zasobów przyrody. Jest to ważne ze względu na fakt, iż obszar znajduje się w granicach Parku Krajobrazowego Pogórza Przemyskiego, Obszaru Natura 2000 Pogórze Przemyskie PLB180001, a także bezpośrednim sąsiedztwie Obszaru Natura 2000 Rzeka San PLH180007 oraz wynikającym z tego położeniem w granicach obszaru o szczególnych warunkach użytkowania, w związku z położeniem zasięgu występowania terenów w odległości 100 m od brzegu rzeki San. Projekt planu przewiduje

w tym zakresie respektowanie przepisów odrębnych.

Na całym obszarze wprowadzono zakaz lokalizacji funkcji i obiektów niezwiązanych z podstawowym przeznaczeniem terenu i jego obsługą, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego. Na terenie 1ML wprowadzono zakaz lokalizowania nowych obiektów budowlanych, dopuszczono jednak przebudowę, rozbudowę i nadbudowę istniejącej zabudowy oraz zmianę dotychczasowej funkcji z zachowaniem ustaleń planu. Na terenach 1UT-ZP, 1US-ZP oraz 2UT dopuszczono lokalizację obiektów tymczasowych, jednocześnie wprowadzono tam zakaz zabudowy.

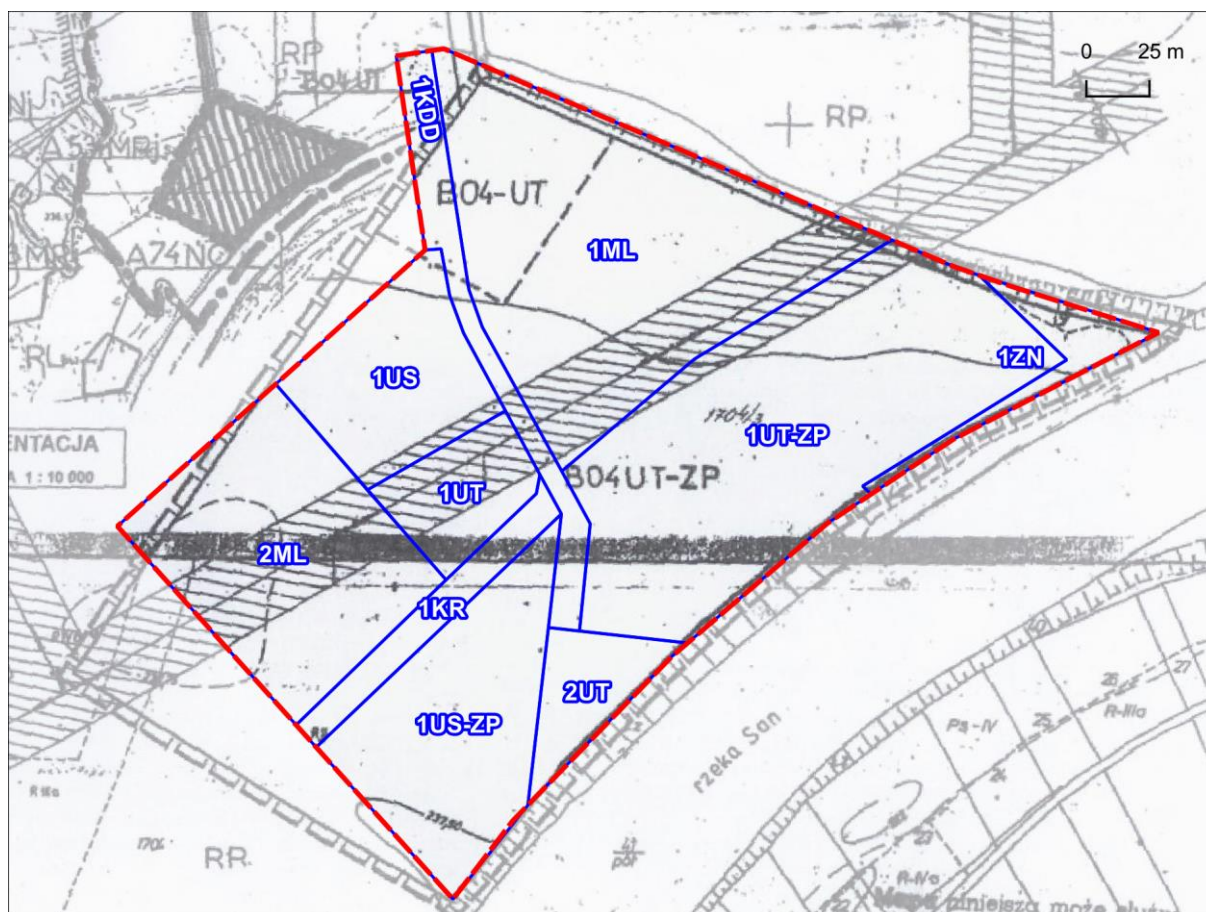

Rysunek 2. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego działki nr 1704/3 w obrębie Bachórz, gmina Dynów – rysunek w pomniejszeniu

O spójny wygląd obszaru zadbano dzięki określeniu zasad kształtowania zabudowy i wskaźników zagospodarowania terenu, w tym wyznaczono nieprzekraczalne linie zabudowy. Ustalono, że na terenach ML zabudowa letniskowa, rekreacji indywidualnej może mieć maksymalnie 6,0 m (jedna kondygnacja nadziemna), z kolei gospodarcza – 5 m (jedna kondygnacja nadziemna). Na terenie 1UT przewidziano możliwość lokalizacji zabudowy usług turystyki o wysokości do 10,0 m (dwie kondygnacje nadziemne) oraz gospodarczej, hangarów do 6,0 m (jedna kondygnacja nadziemna). Na terenie 1US maksymalna wysokość zabudowy wynosi 6,0 m, przy jednej kondygnacji nadziemnej. Ustalono również maksymalną wysokość urządzeń sportu i rekreacji, obiektów tymczasowych z zakresu usług turystyki, małej architektury – 7,0 m. Jednocześnie maksymalna powierzchnia zajęta przez ww. obiekty może zajmować 50,0 m² (w granicach poszczególnych terenów). W celu spójnego wyglądu obszaru wprowadzono wymóg wykonania obiektów tymczasowych z zakresu usług turystyki, małej architektury, urządzeń sportu i rekreacji z takich materiałów jak cegła, kamień, drewno w barwie naturalnej. O harmonijny wygląd obszaru zadbano również poprzez określenie powierzchni biologicznie czynnej, której udział dla terenów 1ML i 2ML ma wynosić minimum 60% powierzchni działki budowlanej, dla terenu 1UT 40%, z kolei dla terenu 1US zaledwie 20%. Z kolei w przypadku terenów 2UT, 1UT-ZP, a także 1US-ZP, ze względu na dążenie do zachowania w jak największym stopniu zieleni występującej na tych terenach, wynosi odpowiednio minimum 70%, a także 80% powierzchni działki budowlanej.

W projekcie planu zawarto zapisy odnośnie infrastruktury technicznej. Dopuszczono możliwość modernizacji, budowy, przebudowy oraz rozbudowy sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. Sieci nakazano realizować jako podziemne. Określono zasady obsługi terenu w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepłą, a także zaopatrzenie w gaz, uregulowano kwestie odprowadzania ścieków, wód opadowych i roztopowych oraz gromadzenia odpadów. Zawarto też odniesienia do przepisów odrębnych, obowiązujących na obszarze projektu planu, w związku z występującą tam napowietrzna linia elektroenergetyczna średniego napięcia. Ustalono również obsługę komunikacyjną obszaru poprzez istniejącą drogę publiczną zlokalizowaną poza granicami opracowania oraz projektowane drogi dojazdową (1KDD) i wewnętrzną (1KR).

W stosunku do obowiązującego miejscowego planu można stwierdzić, że projektowany dokument wprowadza zmiany w zakresie podstawowego przeznaczenia terenów. W obowiązującym planie na północy wyznaczono teren usług turystycznych o podstawowym przeznaczeniu pod urządzenia i obiekty stałe związane z terenami rekreacyjnymi (B04UT). Dopuszczono tam lokalizację budynków i urządzeń sanitarnych, budynków administracyjnych oraz gospodarczych. W projektowanym dokumencie częściowo zmieniono funkcję – wyznaczono teren zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej (1ML). Podtrzymano jednak możliwość lokalizacji węzłów sanitarnych.

Rysunek 3. Zestawienie ustaleń rysunków mpzp – obowiązującego (w podkładzie) i projektu planu (nałożone niebieskie linie z etykietami oznaczającymi projektowane tereny mpzp)

Największe zmiany można zauważyć jednak na pozostałym obszarze, gdzie z obowiązującego terenu zieleni parkowej, urządzonej (B04UT-ZP) wydzielono kilka mniejszych, projektowanych terenów przeznaczonych pod usługi turystyki, sportu i rekreacji lub zieleni. Tym samym umożliwiono na przedmiotowym obszarze budowę przystani kajakowej wraz z towarzyszącą infrastrukturą, a także realizację pozostałych obiektów z zakresu usług turystyki oraz sportu i rekreacji. Zmianie uległy również parametry zabudowy m.in. ustalono maksymalną wysokość zabudowy (we wcześniejszych ustaleniach wpisana była jedynie liczba kondygnacji budynku), doprecyzowano szczegółowe ustalenia związane z rodzajem dachów. W odniesieniu do terenów komunikacyjnych

wydzielono nowe drogi - dojazdową oraz wewnętrzną, które zapewnią odpowiednią obsługę obszaru. W projektowanym dokumencie doprecyzowano także przepisy związane z infrastrukturą techniczną poprzez rozszerzenie katalogu możliwych do stosowania rozwiązań dotyczących odprowadzania ścieków, zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną oraz gaz. Podsumowując, projektowany dokument wprowadza modyfikacje w przeznaczeniu terenów, przy uwzględnieniu obowiązujących przepisów prawa, w tym z dziedziny ochrony środowiska.

Biorąc pod uwagę rosnącą liczbę turystów na terenie gminy oraz wynikającą z tego potrzebę zapewnienia odpowiedniej obsługi ruchu turystycznego przeznaczenie przedmiotowych terenów na cele turystyczne oraz sportowo-rekreacyjne jest uzasadnione i wpisuje się w strukturę funkcjonalno-przestrzenną wsi. Wszystkie wprowadzone zmiany mają charakter dostosowujący zagospodarowanie do aktualnych potrzeb i warunków rozwojowych obszaru. Ustalenia projektowanego dokumentu dążą do osiągnięcia ładu przestrzennego, zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju.

3. OCENA I DEFINICJA PROBLEMÓW ŚRODOWISKOWYCH OBSZARU PLANU

Generalnie stan środowiska w opisywanym obszarze odpowiada środowiskom terenów wiejskich, częściowo zabudowanych z udziałem terenów zadrzewionych i wód powierzchniowych. Analizowany obszar posiada miejscowy plan z 1998 r., zatem planowane zagospodarowanie ma na celu zmianę obowiązujących ustaleń, adekwatnie do planów wnioskodawców i potrzeb ochrony środowiska.

Ze względu na położenie analizowanego obszaru w sąsiedztwie drogi gminnej o nieznacznym natężeniu ruchu nie jest on narażony na duży hałas oraz emisję gazów i pyłów do powietrza. W zależności od rodzaju przyszłego zagospodarowania, zabudowy, należy mieć na uwadze wprowadzenie rozwiązań ograniczających negatywny wpływ hałasu na mieszkańców, np. wprowadzenie zieleni izolacyjnej, która pełniłaby również funkcje estetyczną.

Stan aerosanitarny przedmiotowych terenów można uznać za korzystny. Na przedmiotowych terenach nie występuje zabudowa mieszkaniowa, a najbliższe zabudowania występują około 200-300 m od obszaru. Mimo to należy dążyć do minimalizowania negatywnych skutków dla środowiska, wskazując potrzebę stosowania nisko-lub bezemisyjnych nośników energii.

Przedmiotowe tereny położone są na terasie nadzalewowej Sanu, zbudowanej głównie z piasków i żwirów oraz mułków, na której w wyniku procesów fluwialnych wykształciły się żyzne mady. Są to utwory, które ze względu na właściwości przepuszczalne, są podatne na przenikanie zanieczyszczeń. Spływ wód podziemnych z analizowanego obszaru odbywa się w kierunku południowo-wschodnim/południowym, w stronę Sanu. W związku z tym należy podejmować działania mające na celu niedopuszczenie do pogorszenia jakości środowiska wodno-gruntowego, jak np. zadbanie o racjonalne rozwiązania w zakresie gospodarki wodami opadowymi i roztopowym czy utwardzenie nawierzchni pod miejsca parkingowe, które nieutwardzone mogą absorbować płyny eksploatacyjne pojazdów, w tym substancje ropopochodne. Ze względu częściowo rolnicze użytkownicy gruntów konieczne jest kontynuowanie gospodarki rolnej zgodnie z zasadami dobrej praktyki rolniczej. Ze względu na sąsiedztwo terenów cennych pod względem ekologicznym i krajobrazowym (rzeka San), zasadne jest utrzymanie jakości wód podziemnych na nie pogorszonym poziomie.

Obszar objęty projektem planu znajduje w zasięgu obszaru szczególnego zagrożenia powodzią. Na obszarze tym, w myśl art. 77 ust. 3 ustawy Prawo wodne, zakazuje się gromadzenia ścieków, nawozów naturalnych, środków chemicznych, a także innych substancji lub materiałów, które mogą zanieczyścić wody oraz prowadzenia przetwarzania odpadów, w szczególności ich składowania oraz lokalizacji nowych cmentarzy. Ustawa nie podaje innych szczegółowych zakazów i nakazów w zakresie możliwości zagospodarowania i zabudowy obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obowiązuje natomiast do uwzględniania ich w dokumentach planistycznych oraz uzgadniania

tych dokumentów z Wodami Polskimi, w zakresie dotyczącym zabudowy i zagospodarowania terenu położonego w obrębie obszarów szczególnego zagrożenia powodzią. W planie wprowadzono odpowiednie zapisy dotyczące zagospodarowania terenów w granicach obszaru szczególnego zagrożenia powodzią.

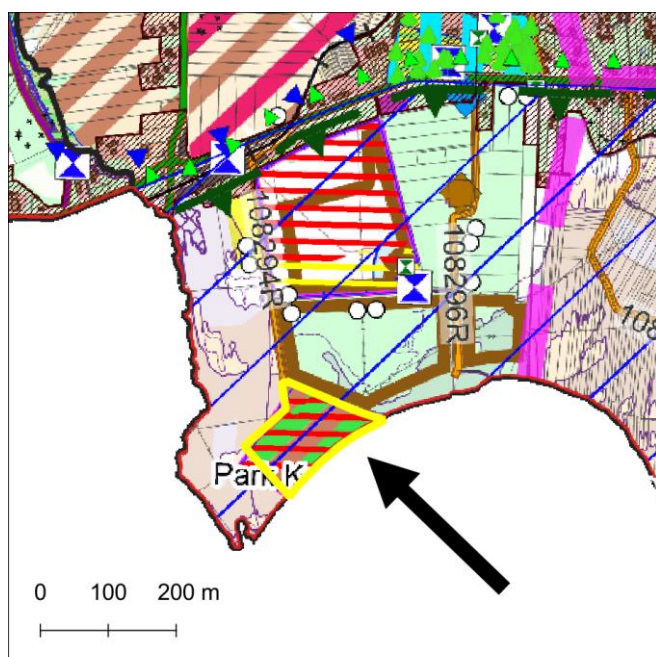
Analizowany obszar posiada korzystne walory widokowe, co zawdzięcza głównie malowniczymu położeniu w dolinie Sanu oraz niewielkim przekształceniom terenu. Sąsiedztwo Sanu ma odzwierciedlenie również w kontekście biotycznym, ponieważ tereny w jego pobliżu chronione są w ramach obszarów Natura 2000: Dolina Rzeki San. Powoduje to, że zagospodarowanie terenów, które sąsiadują z tym obszarem, nie powinno przyczyniać się do pogorszenia siedlisk, będących przedmiotem ochrony. Wskazane jest również wprowadzenie zagospodarowania odpowiadającego wymogom architektonicznym zabudowy występującym w okolicy oraz pozostawienie otwartych osi widokowych na wody powierzchniowe.

4. CELE OKREŚLONE W INNYCH DOKUMENTACH DOTYCZĄCYCH OBSZARU MIEJSCOWEGO PLANU

Ustalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Dynów

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dynów zostało uchwalone uchwałą nr LVII(348)2023 Rady Gminy Dynów z dnia 28 listopada 2023 r. Zgodnie z ww. Studium przedmiotowe tereny znajdują się w granicach strefy funkcjonalno-przestrzennej wielofunkcyjnej (B), w obrębie terenu rozwojowego o docelowej wiodącej funkcji usług sportu i turystyki.

Ustalenia dla tej strefy przewidują m.in.: przekształcenia i uzupełnienia zabudowy w obrębie istniejącego zainwestowania, mające na celu podniesienie standardów i walorów architektonicznych obiektów; potencjalne tereny rozwojowe o docelowej wiodącej funkcji mieszkaniowej i zagrodowej, usługowej, produkcyjno-magazynowo-składowej, mieszkaniowo-usługowej, usług sportu i turystyki, z zamiarem sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego – zgodnie z rysunkiem studium; rozwój terenów sportu i rekreacji w pobliżu brzegu Sanu, w tym budowa przystani kajakowej, rozwój zabudowy obsługi turystyki kwalifikowanej zgodnie przepisami odrębnymi; realizację infrastruktury sportowej i rekreacyjnej na potrzeby lokalnej społeczności; rozwój funkcji rekreacyjno-wypoczynkowej z preferencją form krótkookresowych, weekendowych oraz dopuszczenie realizacji infrastruktury sportowej i rekreacyjnej na potrzeby lokalnej społeczności.

Rysunek 4. Fragment rysunku Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dynów (obszar objęty projektem planu zaznaczono kolorem żółtym i wskazano strzałką)

Ustalenia dokumentów na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym dotyczące ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia projektu planu

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest strategicznym narzędziem w zarządzaniu przestrzenią gminy, jak również jest jednym z podstawowych narzędzi realizacji polityki ekologicznej. Jego głównym celem jest uwzględnienie intencji władz i potrzeb mieszkańców oraz ustalenie wytycznych dotyczących rozwoju poszczególnych obszarów gminy w zakresie przestrzennym, strategicznym, ekonomiczno-społecznym, przy jednoczesnym poszanowaniu zasobów naturalnych i ochrony środowiska. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest zgodny z celami ochrony środowiska określonymi w dokumentach ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, krajowym, regionalnym i lokalnym. Do najważniejszych należą:

Szczebel międzynarodowy:

- Konwencja Berneńska o ochronie dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979 r.;
- Konwencja Ramsarska o obszarach wodno - błotnych z 1971 r.;
- Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości z 1979 r. wraz z II protokołem siarkowym z 1994 r.;
- Konwencja ONZ o ochronie różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro 1992 r.;
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro 1992 r.;
- Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto, wraz z Protokołem 1997 r.;
- Europejska Konwencja Krajobrazowa - Florencja 2000 r.

W granicach Wspólnoty Europejskiej wyrazem troski o stan środowiska są uchwały, rozporządzenia i dyrektywy unijne. Do ważniejszych można zaliczyć:

- Dyrektywę 98/83/UE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi;
- Dyrektywę Ramową UE dotyczącą wody, przyjętą w 1997 r.,
- Dyrektywę 98/15/EC z 27 lutego 1998 r. dot. wprowadzania zanieczyszczeń do wód,
- Dyrektywę Ramową w sprawie ogólnych zasad gospodarowania odpadami 75/442/EWG z 15 lipca 1975 r.,
- Dyrektywę 9/31 WE w sprawie odpadów niebezpiecznych,
- Dyrektywa 43/92 EEC z 21 maja 1992 r. (z późn. zm.) w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory, a także Dyrektywa 79/409/EWG z 2 kwietnia 1979 r. o ochronie ptaków, będąca podstawą tworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000.

Szczebel krajowy:

- Polityka Ekologiczna Państwa (PEP 2030), która określa kierunki polityki ekologicznej kraju. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE;
- Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań mówiąca o zachowaniu całej rodzimej przyrody, bez względu na jej formę użytkowania oraz stopień jej przekształcenia lub zniszczenia;
- Krajowy Program Zwiększania Lesistości, który jest instrumentem polityki leśnej w zakresie

kształtowania przestrzeni przyrodniczej kraju, zawiera ogólne wytyczne sporządzania regionalnych planów przestrzennego zagospodarowania w dziedzinie zwiększania lesistości.

Cele wyżej wymienionych dokumentów opierają się o podstawowe zasady zrównoważonego gospodarowania zasobami naturalnymi.

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i krajowym stają się wytycznymi, które są uwzględniane w programach wojewódzkich, strategiach wojewódzkich oraz innych opracowaniach studialnych np. Program Ochrony Środowiska Województwa Podkarpackiego na lata 2020-2023 z perspektywą do 2027 r.

Podstawowym dokumentem zawierającym cele i zadania w zakresie ochrony środowiska na szczeblu gminnym jest Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dynów. Określone w tym dokumencie cele w zakresie ochrony środowiska, muszą być uwzględnione i realizowane w planach miejscowych.

Projekt planu zawiera ustalenia wpływające na prawidłowe funkcjonowanie środowiska i jego ochronę, wynikające z postanowień dokumentów strategicznych opracowanych na wyższych szczeblach (dotyczące ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu). Dla ochrony jakości powietrza należy wykorzystywać niskoemisyjne źródła energii cieplnej. Dla ochrony środowiska wodno – gruntowego, odprowadzenie ścieków będzie następować do kanalizacji sanitarnej, natomiast wód opadowo – roztopowych do gruntu lub na grunt lub do kanalizacji deszczowej (po jej wybudowaniu).

Przy sporządzaniu projektu planu, jak również niniejszej prognozy, uwzględniono podstawowe, obowiązujące przepisy prawne dotyczące ochrony środowiska, przyrody i planowania przestrzennego.

5. OPIS I OCENA STANU ŚRODOWISKA OBSZARU PLANU

5.1. Położenie obszaru opracowania

Obszar objęty opracowaniem zlokalizowany jest w południowo-zachodniej części obrębu ewidencyjnego Bachórz, w wiejskiej gminie Dynów. Pod względem administracyjnym jest to południowo-wschodnia część powiatu rzeszowskiego i środkowa część województwa podkarpackiego. Biorąc pod uwagę zaktualizowaną regionalizację fizycznogeograficzną (Solon, Borzyszkowski, i in., 2019) przedmiotowy obszar znajduje się w mezoregionie Pogórza Dynowskiego (513.64), będącego częścią makroregionu Pogórza Środkowobeskidzkiego (513.6).

Analizowany obszar tj. działka ewidencyjna nr 1704/3 zajmują powierzchnię około 6,0 ha. Przedmiotowe tereny położone są w dolinie Sanu, gdzie wytworzyły się mady – urodzajne gleby, które na przedmiotowym obszarze zaliczane są do II i III klasy bonitacyjnej. W związku z tym dominującym typem użytkowania terenu są grunty orne, zajęte przez uprawy oraz roślinność niską. Urozmaicenie stanowi zieleń krzewiasta oraz wysoka w obrębie nieużytku na wschodzie.

Na północy działki zlokalizowana jest zabudowa letniskowa oraz gospodarcza, obiekty sportowe – boiska, a także plac zabaw. Zabudowie towarzyszy zieleń niska i ozdobna. Przez obszar przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczna średniego napięcia. Obsługę komunikacyjną obszaru zapewnia droga gminna nr 108294R przylegająca do analizowanej działki na północy.

Przedmiotowe tereny oddalone są niecały 1,0 km na południe od zwartych zabudowań wsi Bachórz. W najbliższym otoczeniu występują głównie pola uprawne. Za wschodnią granicą obszaru przebiega rów melioracyjny, z kolei około 200 m na zachód przepływa potok Harta. W krajobrazie zaznacza się mozaika upraw rolnych, łąk, pastwisk, fragmentarycznych zadrzewień, przez które przepływa malowniczo meandrująca rzeka San, z którą obszar graniczy od południa. Przedmiotowy obszar zlokalizowany jest w obrębie terenów o wysokich walorach ekologicznych i krajobrazowych – cenne ekosystemy leśne oraz o zróżnicowanej rzeźbie terenu wchodzące w skład Obszaru Natura 2000 Pogórze Przemyskie oraz Parku Krajobrazowego Pogórze Przemyskie, a także wodne – Obszar

Natura 2000 Rzeka San.

Rysunek 5. Ortofotomapa wraz z podziałem katastralnym przedstawiająca obszar projektu planu (czarna linia przerywana) i tereny przyległe (źródło: geoportal.gov.pl)

5.2. Klimat i zjawiska atmosferyczne

Obszar opracowania zaliczyć można do piętra klimatu podgórskiego, umiarkowanie ciepłego, o cechach kontynentalnych. Charakterystyczną cechą występującego tu klimatu jest wpływ zróżnicowanej rzeźby terenu, a także wód powierzchniowych i terenów leśnych na topoklimat obszarów.

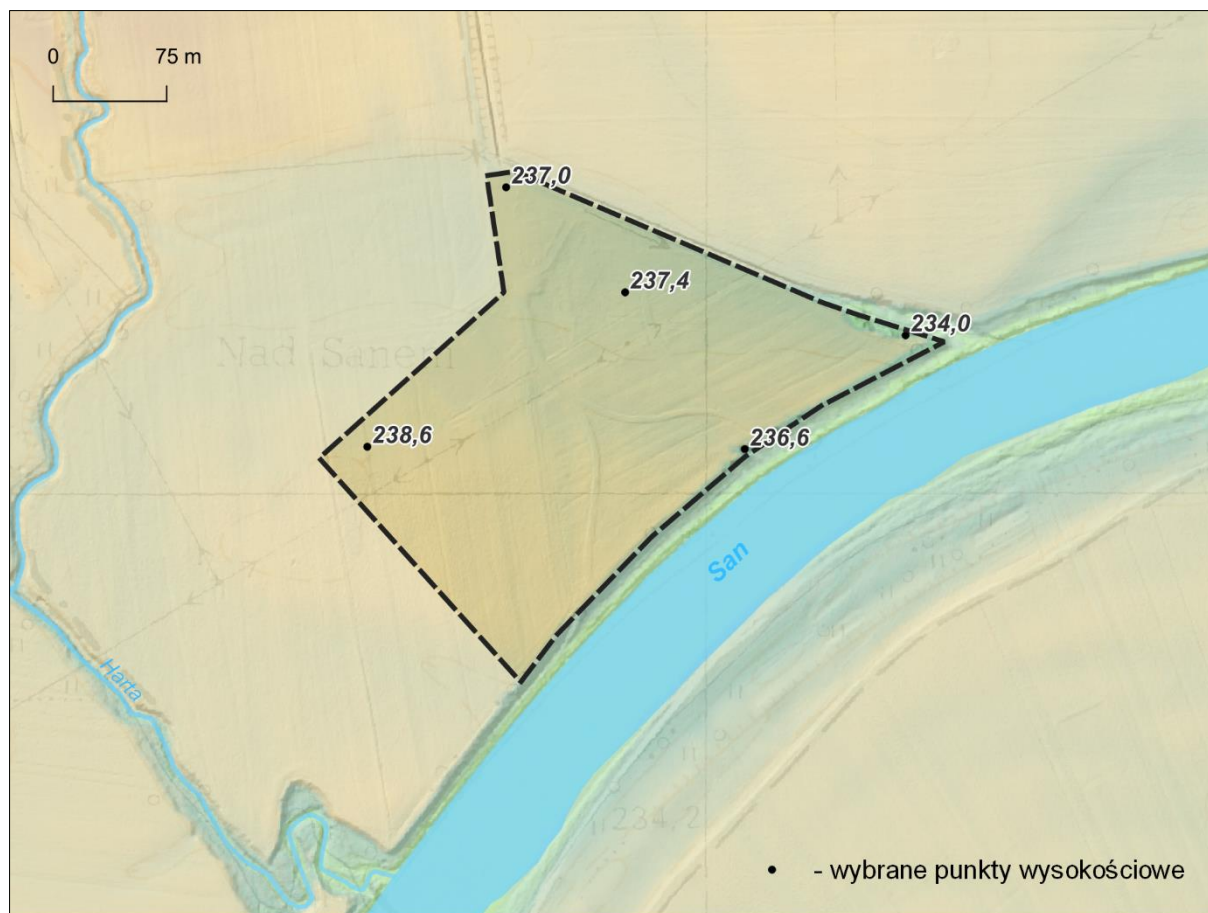
W granicach analizowanego obszaru występuje topoklimat terenów otwartych, rolnych. Charakterystyczne jest dla niego występowanie korzystnych warunków termicznych oraz wilgotnościowych, a także dobre przewietrzanie – są to tereny o predyspozycjach do rozwoju budownictwa. Istotnym czynnikiem topoklimatycznym jest dolina Sanu, która stanowi obniżenie terenu wydatnie modyfikujące warunki przepływu powietrza. Napływające nad doliny powietrze napotyka mniejszy opór podłoża w stosunku do terenów podgórskich (mniejszy współczynnik szorstkości podłoża). Dolina stanowi również dogodną drogę do napływania i stagnowania najchłodniejszych mas powietrza, często skutkujących tworzeniem się mgieł i inwersji termicznych. Na lokalny topoklimat mają również wpływ wiatry fenowe, które wiążą się z gwałtownym wzrostem temperatury przy zmniejszeniu wilgotności powietrza, co skutkuje m.in. negatywnym samopoczuciem części ludności. Ogólnie warunki topoklimatyczne obszaru można uznać za korzystne. Poza występującymi okresowo wiatrami fenowymi, które powodują znaczne straty w gospodarce oraz oddziałują negatywnie na organizm ludzki, nie występują tam czynniki topoklimatotwórcze mogące mieć negatywny wpływ na zdrowie i życie człowieka.

5.3. Rzeźba terenu

Pod względem geomorfologicznym analizowany obszar znajduje się w obrębie dużej jednostki geomorfologicznej Pogórze Karpackie, w granicach którego można wydzielić szereg mniejszych form, związanych ze specyfiką procesów rzeźbotwórczych, jakie tam zachodziły. Przedmiotowe tereny zlokalizowane są w dolinie Sanu, która stanowi naturalną granicę pomiędzy Pogórzem Dynowskim, a Pogórzem Przemyskim. Dolina Sanu na tym odcinku jest asymetryczna – prawy brzeg jest zazwyczaj stromy, z kolei lewy, na którym położony jest obszar, o jednostajnie nachylony, z licznymi terasami. Przedmiotowe tereny leżą w obrębie terasy nadzalewowej, która przy południowej granicy przechodzi w terasę zalewową.

Wysokości bezwzględne w granicach analizowanego obszaru wahają się między 234,0-238,6 m n.p.m. Najwyżej położone tereny (około 238 m n.p.m.) znajdują się na północnym-zachodzie oraz zachodzie. Znaczna część analizowanego obszaru ma wysokości kształtujące się w zakresie 237,0-237,9 m n.p.m. Średni spadek dla tych terenów nie przekracza 1%.

Teren łagodnie się obniża w miarę zbliżania do krawędzi terasy nadzalewowej – przy południowej granicy obszaru, a także rowu melioracyjnego i nieużytków za wschodnią granicą. Dolna krawędź terasy, mniej lub bardziej zarysowana, kształtuje się na wysokości około 236,6 m n.p.m. i zajęta jest przez zieleń niską oraz wysoką. Spadek terenu w tej części obszaru wynosi około 2%. Następnie, już poza granicami opracowania, teren opada raczej stromo (nachylenie do 9%) w kierunku koryta rzeki, by w jej dnie osiągnąć około 234 m n.p.m. Najniższe położone tereny w granicach obszaru występują przy wschodniej granicy, gdzie wysokość bezwzględna wynosi około 234,0 m n.p.m. Nachylenie w tej części obszaru nie przekracza 3%. W związku z powyższym maksymalna deniwelacja w granicach obszaru wynosi niecałe 5 m, a średni spadek dla całego obszaru wynosi około 2%.

Rysunek 6. Ukształtowanie powierzchni analizowanego obszaru (czarna linia przerywana; źródło: geoport.al.gov.pl)

Ukształtowanie terenu nie nosi śladów znacznych przekształceń. Tereny na północy ze względu na przekształcenia antropogeniczne (celowe, związane z lokalizacją zabudowy oraz obiektami sportowymi) nie wykazują większego zróżnicowania rzeźby terenu. Natomiast pozostały obszar charakteryzują się w miarę naturalnym ukształtowaniem terenu, a jedyne zmiany w rzeźbie wynikają z rolniczego użytkowania gruntów oraz zabiegów melioracyjnych (rów przy wschodniej granicy). Warunki morfometryczne umożliwiają w większości swobodne kształtowanie zagospodarowania i lokalizowanie nowej zabudowy. Należy jednak brać pod uwagę lokalne warunki geologiczne oraz występowanie większych nachyleń za południową granicą opracowania. Obszar nie jest zagrożony osuwiskami, nie występuje ryzyko uruchomienia powierzchniowych ruchów masowych.

5.4. Budowa geologiczna

Powierzchnię terenu analizowanego obszaru stanowi płat terasy nadzalewowej, zbudowanej z mad rzecznych wykształconych w postaci żwirów, głazów, piasków, glin, mułków i iłów. Na podstawie danych uzyskanych z otworu kartograficznego zlokalizowanego w rejonie Dynowa (około 600 m na północny zachód od obszaru) stwierdzono, że miąższość osadów terasowych wynosi niecałe 10 m, a bezpośrednio pod nimi zalegają utwory fliszowe.

Kompleks mad budują szare mułki i piaski różnoziarniste o miąższości 5 m oraz żwiry średnio- i grubookruchowe o miąższości około 3,5 m. Żwiry te są eksploatowane w wielu żwirowniach w dolinie Sanu. Wzdłuż południowego obrzeża analizowanego obszaru ciągnie się wąskim pasem terasa zalewowa zbudowana ze żwirów i głazów, a także piasków, glin, mułów i iłów o miąższości 0,5-3,0 m.

Jak wspomniano wcześniej, utwory terasowe zalegają na utworach fliszowych, przede wszystkim miocenkich warstwach krośnieńskich zbudowanych z łupków marglistych i piaskowców cienkoławicowych.

W bezpośrednim sąsiedztwie koryta rzeki San warunki geologiczno-inżynierskie pod lokalizację inwestycji są niekorzystne, co wynika z obecności gruntów organicznych, namułów oraz panujące tam stosunki wodno-gruntowe. Dodatkowo są to tereny cenne pod względem przyrodniczym, które stanowią o bioróżnorodności obszaru, zatem należy je chronić przed lokalizacją inwestycji mogących naruszyć funkcjonowanie lokalnego ekosystemu.

Aktualne zagospodarowanie terasy nadzalewowej wskazuje, że możliwe jest tam kształtowanie zabudowy o czym świadczą chociażby budynki w granicach obszaru czy też niedalekim sąsiedztwie (oczyszczalnia ścieków w Dynowie). Przedmiotowy obszar budują utwory mineralne - głównie piaski i żwiry z domieszką mułów, a głębiej zalegają utwory fliszowe. W związku z tym można przypuszczać, że występują tam lepsze warunki geotechniczne niż w bezpośrednim sąsiedztwie rzeki, choć niewykluczające potrzeby przeprowadzenia badań geologicznych, w celu dokładnego rozpoznania gruntu przed rozpoczęciem realizacji inwestycji budowlanych.

W granicach obszaru opracowania nie stwierdzono występowania złóż kopalin, a także obszarów i terenów górniczych, choć są to tereny zasobne w potencjalne surowce zaliczane do kopalin pospolitych - piaski i żwiry. Najbliżej granic analizowanego obszaru położone jest złożo kruszyw naturalnych „Bachórz 2” o statusie rozpoznanego szczegółowo, zlokalizowane około 10 m na północny-wschód od granic obszaru. Dla złoża „Bachórz 2”, nie wyznaczono terenu i obszaru górniczego. Złożo nie jest eksploatowane.

5.5. Wody podziemne

Zgodnie z podziałem Polski na 172 jednolite części wód podziemnych (JCWPd) działki objęte opracowaniem zlokalizowane są w obrębie JCWPd nr 154 (PLGW2000154). JCWPd nr 154 posiada dwie warstwy wodonośne. Pierwszą z nich tworzą wody porowe w czwartorzędowych piaskach, żwirach i otoczkach, a drugą wody o charakterze szczelinowym w fliszowych piaskowcach. Zasilanie poziomów następuje wskutek infiltracji opadów atmosferycznych, a także infiltrację wód powierzchniowych oraz dopływ wód ze zboczy.

Stan wód chemiczny i ilościowy JCWPd oceniono jako dobry. Ogólna ocena stanu – dobry. JCWPd jest niezagrażona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Jako cel środowiskowy wskazano dobry stan chemiczny i ilościowy. Nie wskazano odstępstw od założonych celów środowiskowych. JCWPd znajduje się w wykazie JCWPd przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi. Zgodnie z Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (2023) w obrębie JCWPd nr 154 w granicach obszaru opracowania występują następujące obszary chronione: Obszar Natura 2000 Pogórze Przemyskie. Ponadto za południową granicą znajduje się jednak Obszar Natura 2000 Rzeka San (PLH180007). Dla obszarów chronionych ze względu na ochronę gatunków lub siedlisk przyrodniczych, cele środowiskowe zawarte są w dokumencie tworzącym daną formę ochrony przyrody.

Tabela 1. Parametry JCWPd znajdującej się w granicach obszaru objętego planem

Lp.	Kod JCWP	Cel środowiskowy		Stan JCWP	Ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych	Wykaz obszarów przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie na obszarze dorzecza Wisły w obrębie obszaru opracowania
		Stan chemiczny	Stan ilościowy			
1	PLGW2000154	dobry	dobry	dobry	niezagrażona	Obszar Natura 2000 Pogórze Przemyskie

Źródło: na podstawie danych Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie

Obszar objęty projektem planu znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 430 rzeka San. Jest to czwartorzędowy zbiornik o charakterze porowym, o całkowitej powierzchni 83,15 km². Zasoby wód GZWP nr 430 występują w czwartorzędowych otoczkach, żwirach i piaskach różnoziarnistych o zmiennej frakcji pylastej, a także gliniastej. Łączne zasoby dyspozycyjne całego zbiornika określono na poziomie 5 497,8 m³/dobę, co stanowi około 24% zasobów odnawialnych. Na obszarze zbiornika obserwuje się łączność wód podziemnych z wodami powierzchniowymi. Wody podziemne w obrębie zbiornika na przeważającym obszarze uznano za bardzo podatne, lokalnie podatne na antropopresję.

Głębokość zalegania wód podziemnych na analizowanym obszarze maleje z 3 m p.p.t. na północy do około 2 m p.p.t. i mniej za południową granicą. Odptyw wód podziemnych odbywa się w kierunku południowo-wschodnim/południowym – w stronę Sanu.

Budowa geologiczna determinuje, poza występowaniem poziomów wodonośnych, również odporność układu hydrogeologicznego na przedostawanie się zanieczyszczeń z powierzchni terenu do wód podziemnych. Układ odporności osadów powierzchniowych jest tutaj raczej słaby – wody nie posiadają naturalnego zabezpieczenia przed zanieczyszczeniami powstającymi na powierzchni ziemi, ponieważ nie występuje warstwa utworów nieprzepuszczalnych zabezpieczających pierwszy poziom wodonośny obejmujący piaski i żwiry. Jest to szczególnie istotne w kontekście położenia obszaru w sąsiedztwie rzeki San i jej wrażliwego na zanieczyszczenia środowiska wodnego.

Na analizowanym obszarze nie występują ujęcia wód podziemnych. Nie znajduje się on również w granicach stref ochrony ujęć z obszaru gminy.

5.6. Wody powierzchniowe

Na obszarze objętym projektem planu nie występują powierzchniowe obiekty hydrograficzne. Obszar od południa graniczy z rzeką San.

Analizowany obszar znajduje się w granicach Jednolitej Części Wód Powierzchniowych San od Tyrawki do Olszanki (PLRW20000822379). Jednolite części wód są podstawą identyfikacji zagrożeń środowiskowych, prowadzenia monitoringu środowiskowego oraz działań zaradczych dotyczących poprawy niewystarczającego stanu ekologicznego.

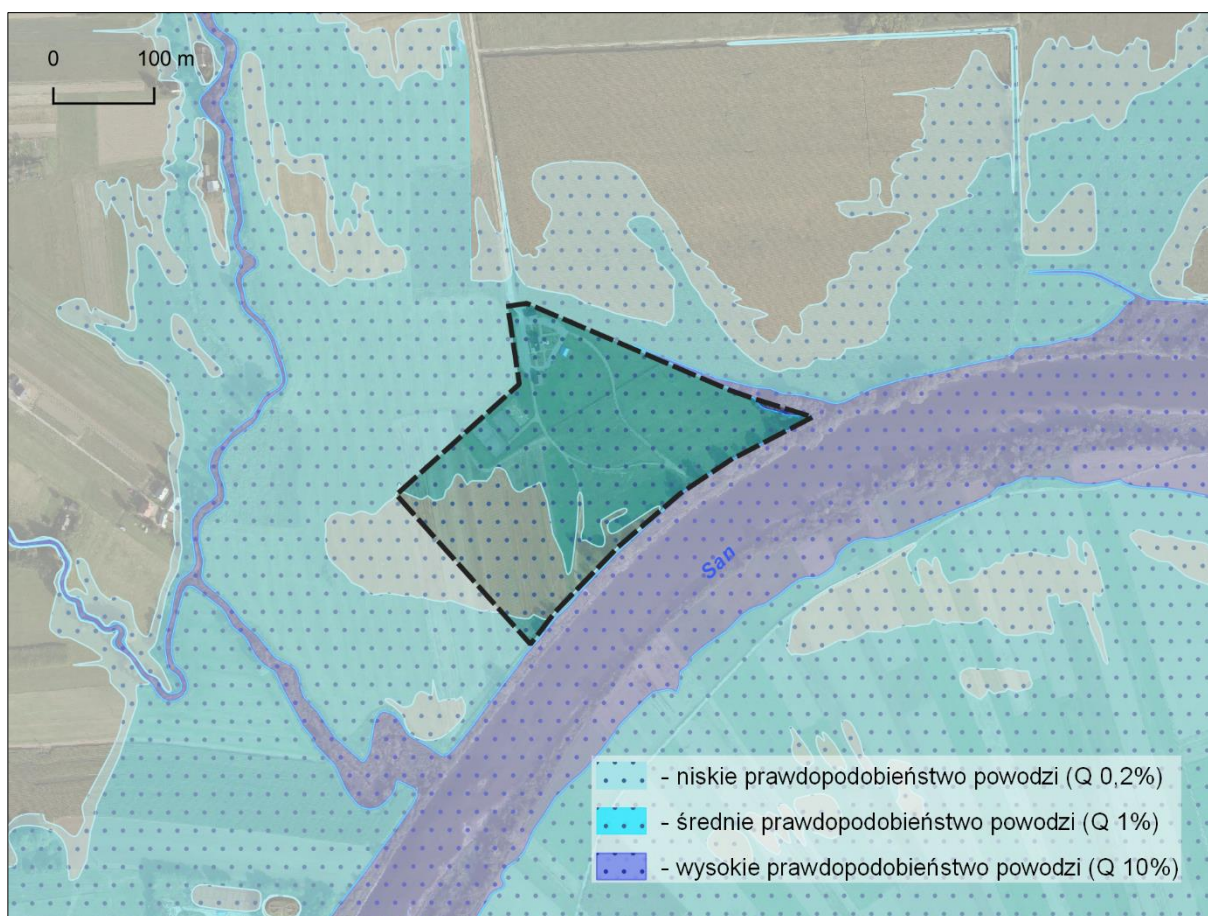
Tabela 2. Wykaz JCWP występujących na obszarze planu

Lp.	Kod JCWP	Nazwa	Typ JCWP	Status JCWP
1	PLRW20000822379	San od Tyrawki do Olszanki	średnia rzeka na podłożu węglanowym	naturalna część wód

Źródło: na podstawie danych Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie

San to prawobrzeżny dopływ Wisły o długości 443,4 km, z czego około 5 km odcinek znajduje się na terenie gminy Dynów. Rzeka na tym odcinku zachowuje górski charakter, co czyni ją atrakcyjną dla turystyki kajakowej. Jej liczne meandry oraz wartki nurt stanowią wyzwanie dla miłośników aktywnego spędzania czasu na wodzie.

Dane Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej (Internetowy System Osłony Kraju) pozwalają stwierdzić, iż obszar objęty projektem planu znajduje w zasięgu obszaru szczególnego zagrożenia powodzią – tereny, gdzie prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi 10% (raz na 10 lat) oraz tereny, gdzie prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi 1% (raz na 100 lat). Obejmuje on tereny położone w centrum, na północy i wschodzie obszaru. Jedynie tereny na południowym zachodzie znajdują się w zasięgu terenu, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi 0,2% (raz na 500 lat).

Rysunek 7. Lokalizacja obszaru objętego opracowaniem (czarna linia przerywana) na tle obszaru zagrożenia powodziowego (źródło: ISOK, geoportal.gov.pl)

5.7. Walory przyrodnicze

Flora analizowanego obszaru nie wykazuje większego zróżnicowania. W granicach przedmiotowego terenu dominują użytki rolne, a strukturę przyrodniczą uzupełnia zieleń wysoka oraz zieleń towarzysząca zabudowie.

Na przedmiotowym obszarze dominują grunty orne zajęte przez uprawy i porośnięte przez zbiorowiska trawiaste, którym towarzyszą pospolite gatunki segetalne, takie jak chaber bławatek *Centaurea cyanus* czy pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica*. Na nieużytkach oraz wzdłuż dróg gruntowych spotykana jest roślinność ruderalna taka jak m.in. krwawnik pospolity *Achillea millefolium*, mniszek lekarski *Taraxacum officinale*, babka zwyczajna *Plantago major*, ostrożeń polny *Cirsium arvense*, mleczyk polny *Sonchus arvensis*, rdest ptasi *Polygonum aviculare*, komosa biała *Chenopodium album*, tasznik pospolity *Capsella bursa-pastoris*, szarłat szorstki *Amaranthus retroflexus*, pokrzywa żegawka *Urtica urens*, powój polny *Convolvulus arvensis* oraz trawy różnych gatunków. Są to gatunki odporne na zmianę warunków siedliskowych, szybko się rozprzestrzeniające.

Na wschodzie występują nieużytki zajęte przez roślinność rozwijającą się w niekontrolowany sposób - zarośla oraz krzewy, a także zieleń wysoką. Nie występują tam cenne i chronione gatunki, a raczej występujące pospolicie na pobliskich obszarach. Można tam spotkać m.in. olsze *Alnus* czy też brzozy *Betula*, a także podrosty drzew z samosiewu.

Na północy występuje zieleń towarzysząca zabudowie oraz obiektom sportowym, mająca ściśle zaplanowany wygląd. Występują tam przede wszystkim zadbane i regularnie koszone trawniki, a urozmaicenie stanowi roślinność ozdobna, w tym zimozielona - głównie żywotniki *Thuja* oraz zieleń wysoka - świerki *Picea*.

Analizowany obszar położony jest w sąsiedztwie Sanu oraz zbiorowisk półnaturalnych - łąk i pastwisk, które ze względu na bogatą florę stanowią istotne miejsca w lokalnym ekosystemie. Zbocza koryta rzeki porośnięte są drzewami i roślinnością niską, krzewiastą, rozwijającą się w sposób niekontrolowany. Do występujących tam drzew zaliczyć można brzozę *Betula*, topolę *Populus*, wierzbę *Salix*. Obok roślinności trawiastej, krzewów oraz zieleni wysokiej spotykana jest również roślinność hydrofilna.

Ze względu na występowanie budynków, obiektów sportowych, ale również dominację pól uprawnych analizowany obszar nie jest atrakcyjny pod względem stałego bytowania fauny. Pod względem dostępności dla fauny analizowane tereny mogą mieć znaczenie dla ornitofauny oraz mniejszych ssaków, których obecność możliwa jest głównie na wschodzie w obrębie nieużytków oraz na terenach otwartych. Na terenach otwartych można spodziewać się mniejszych zwierząt, takich jak niewielkie ssaki, które prowadzą głównie nocny tryb życia np. myszy *Mus*. Ponadto na analizowanych terenach występować mogą również ptaki preferujące agrocenozy, jak np. skowronek *Alauda arvensis*. Jak wspomniano wcześniej przedmiotowe tereny nie stanowią obszaru szczególnie cennego pod względem bioróżnorodności, jednak mogą leżeć na trasie wędrówek ptactwa, migrującego między terenami leśnymi w gminie, a siedliskami wodnymi w dolinie Sanu. San stanowi ponadlokalny korytarz ekologiczny, zwłaszcza dla ryb, płazów i gadów. Jest to rzeka zasobna w ichtiofaunę, w tym objętą ochroną, a często spotykanymi gatunkami są brzanka karpacka *Barbus carpathicus*, głowacz białopłetwy *Cottus gobio*, minóg strumieniowy *Lampetra planeri*, różanka europejska *Rhodeus amarus*, kiełb Kesslera *Romanogobio kessleri*, kleń *Squalius cephalus*, leszcz *Abramis brama*, jelec *Leuciscus leuciscus* czy też węgorz *Anguilla anguilla*. Ponadto dla środowiska wodnego charakterystyczna jest obecność entomofauny czy drobnej herpetofauny, które znajdują schronienie i miejsce rozrodu w roślinności otaczającej rzekę. Obszar dostępny jest również dla ornitofauny, do której zaliczają się m.in. czapla *Ardea*, bocian czarny *Ciconia nigra*, derkacz *Crex crex*, dzięcioł czarny *Dryocopus martius*, orlik krzykliwy *Clanga pomarina*, orzeł przedni *Aquila chrysaetos*, a także bażanty *Phasianus colchicus*, kuropatwy *Perdix perdix*, głuszce *Tetrao urogallus* i cietrzewie *Lyrurus tetrix*. Ponadto na terenach wiejskich można spotkać pospolitą awifaunę: wróbla *Passer domesticus*, mazurka *Passer montanus*, kawkę *Corvus monedula*, jaskółkę oknówkę *Delichon urbicum*, srokę *Pica pica*. Biorąc powyższe pod uwagę można stwierdzić, że tereny

nadrzeczne stanowią bez wątpienia cenniejszy obszar od przedmiotowych terenów. Wobec tego nowe inwestycje należy realizować w stosownej odległości od linii brzegowej Sanu, tak by nie dopuścić do pogorszenia jakości środowiska.

5.8. Obiekty kultury materialnej

W granicach obszaru planu nie występują obiekty zabytkowe, takie jak zabytki kultury materialnej wpisane do rejestru zabytków. Nie stwierdzono występowania stanowisk ochrony archeologicznej i konserwatorskiej.

6. OCHRONA ZASOBÓW PRZYRODY

6.1. Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych przed antropopresją

Gmina Dynów charakteryzuje się wysokimi walorami środowiska przyrodniczego (przede wszystkim ze względu na zróżnicowane ukształtowanie terenu, kompleksy leśne, a także malowniczo położoną dolinę Sanu), w związku z tym znaczna część terenów w jej granicach objęta została ochroną na mocy ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1336 ze zm.). Obszar objęty opracowaniem zawiera się w granicach Parku Krajobrazowego Pogórza Przemyskiego oraz Obszaru Natura 2000 Pogórze Przemyskie (PLB300001).

Ponadto w najbliższym otoczeniu obszaru objętego projektem miejscowego planu znajdują się:

- Obszar Natura 2000 Rzeka San (PLH180007) – za południową granicą,
- Przemysko-Dynowski Obszar Chronionego Krajobrazu – około 750 m na N;
- pomniki przyrody – około 1,0 km na N i SW.

Obszar Natura 2000 Pogórze Przemyskie (PLB300001) – obszar specjalnej ochrony ptaków (Dyrektywa Ptasia) został utworzony w 2004 r. Obszar obejmuje fragment najbardziej wysuniętych na zachód pogórzy Karpat Wschodnich – Pogórza Przemyskiego i Pogórza Dynowskiego. Krajobraz naturalny jest tu dobrze zachowany, posiada charakterystyczny rusztowy układ grzbietów górskich, poprzecinanych równoleżnikowo dolinami Sanu i Wiaru. Sieć hydrograficzna jest mocno rozbudowana. Wzgórza pokrywają lasy liściaste z dominującą buczyną karpacką w najwyższych położeniach, zaś na terenach położonych niżej dominują grądy. W dolinach rzecznych występują lasy łąkowe i olszynki karpackie. Tereny otwarte stanowią pola uprawne i łąki oraz suche ugory, zajęte przez zbiorowiska roślinności kserotermicznej.

W ostoi występuje co najmniej 29 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 7 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). Gniazduje około 112 gatunków ptaków. W okresie lęgowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej (C6) następujących gatunków ptaków: bączek *Ixobrychus minutus* (PCK), bocian czarny *Ciconia nigra*, dzięcioł biało-grzbiety *Dendrocopos leucotos* (PCK), orlik krzykliwy *Clanga pomarina* (PCK), orzeł przedni *Aquila chrysaetos* (PCK), puchacz *Bubo bubo* (PCK), puszczyk uralski *Strix uralensis* (PCK), trzmiełojad *Pernis apivorus*; w stosunkowo wysokim zagęszczeniu (C7) występują: bocian biały *Ciconia ciconia*, derkacz *Crex crex*, dzięcioł czarny *Dryocopus martius*, gąsiorek *Lanius collurio*, muchołówka białoszyja *Ficedula albicollis*, muchołówka mała *Ficedula parva*. Ponadto Pogórze Przemyskie to szczególnie ważna ostoja orlika krzykliwego i trzmiełojada oraz obszar liczego występowania puszczyka uralskiego. Drzewostany jodłowo-bukowe są miejscem liczego gniazdowania dzięciołów: zielonosiwego, biało-grzbiatego oraz muchołówki małej i białoszyjej. Na zakrzewionych terenach otwartych w dużej liczbie występuje gąsiorek. Na łąkach znamienne jest liczne występowanie derkaczy, które letnimi wieczorami słyszalne są niemal w każdej miejscowości obszaru.

Obowiązującym aktem regulującym funkcjonowanie obszaru jest rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. z 2011

r. nr 25 poz. 133 ze zm.). Dla obszaru nie sporządzono i nie przyjęto planu zadań ochronnych, planu ochrony.

Tabela 3. Najważniejsze negatywne oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar Natura 2000 Pogórze Przemyskie PLB300001

Oddziaływania negatywne				
Poziom (H- wysoki, M – średni, L – niski)	Zagrożenia i presje - kod	Zagrożenia i presje - opis	Wewnętrzne (I)/ zewnętrzne (O)/ jednocześnie (B)	Odniesienie do obszaru projektu planu
M	F02.03	Wędkarstwo	I	Nie dotyczy
M	E01.03	Zabudowa rozproszona	I	Nie dotyczy
M	G01	Sporty i różne formy czynnego wypoczynku rekreacji, uprawiane w plenerze	I	Dotyczy – w planie wyznaczono tereny usług turystycznych, a także sportu i rekreacji – może to mieć wpływ na wzmożoną presję turystyczną na analizowanym obszarze; może to mieć wpływ na wzmożony hałas w przypadku grupowych wycieczek, a także mieć negatywny wpływ w postaci odpadów wyrzucanych w przypadkowych miejscach; może to spowodować przeplaszanie zwierząt, a w przypadku odpadów, które często są traktowane jako pokarm przez ptaki, problemy zdrowotne
M	A04	wypas	I	Nie dotyczy
M	C01.01	Wydobywanie piasku i żwiru	I	Nie dotyczy
M	A01	uprawa	I	Nie dotyczy
M	F03.01	Polowanie	I	Nie dotyczy
M	F06	Inne formy polowania, łowienia ryb i kolekcjonowania, nie wymienione powyżej	I	Nie dotyczy
M	B	Leśnictwo	I	Nie dotyczy
M	X	Brak zagrożeń i nacisków	B	Nie dotyczy
M	F03.02	Pozyskiwanie/Usuwanie zwierząt (ładowych)	I	Nie dotyczy

Opracowano na podstawie Standardowego Formularza Danych obszaru Natura2000 Pogórze Przemyskie PLB300001

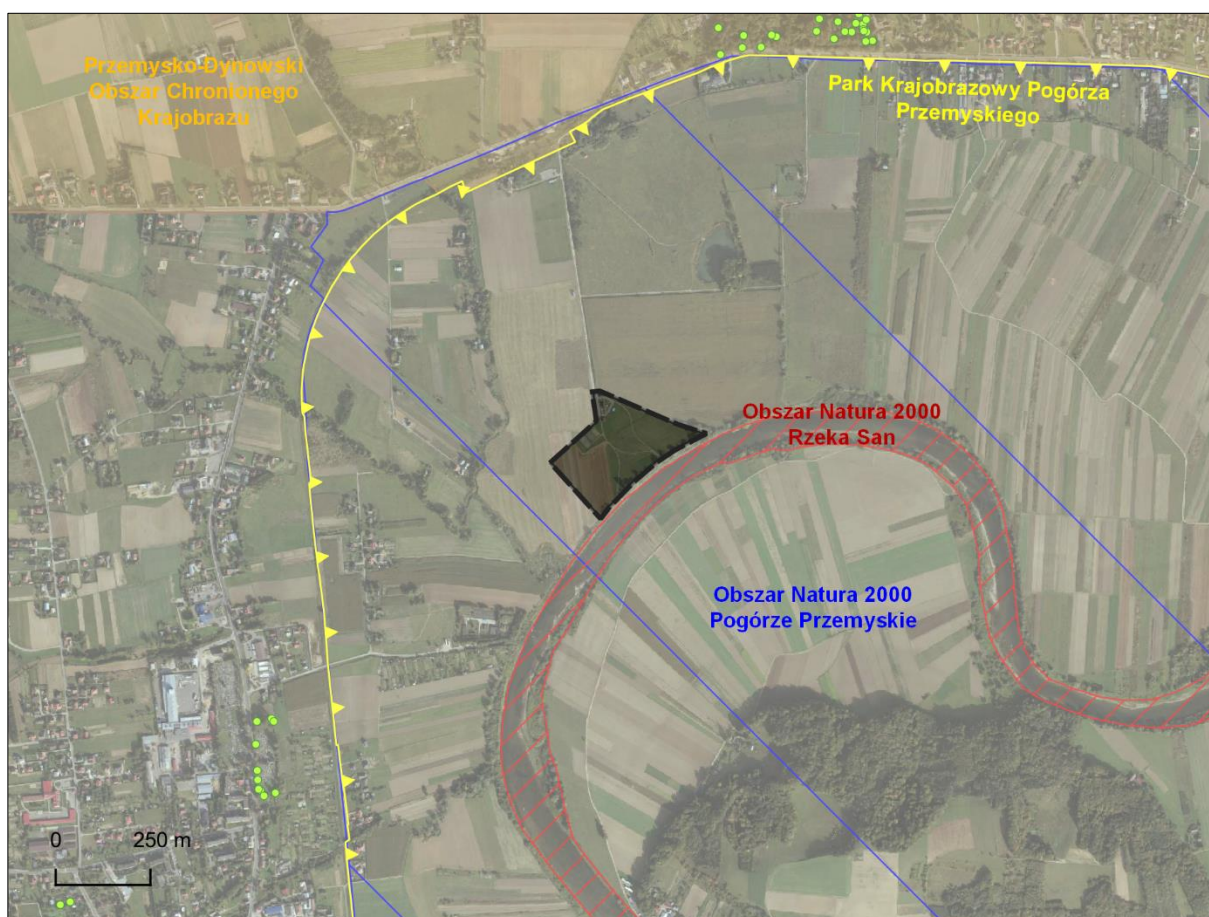
Park Krajobrazowy Pogórze Przemyskie został utworzony w 1992 r. Celem jego powołania była ochrona m.in. ukształtowania terenu z rusztową rzeźbą grzbietów gór oraz kratową siecią dolin rzecznych, występujące tam rzadkie i chronione gatunki flory i fauny karpackiej oraz siedliska przyrodnicze, a także historyczne ślady kultury materialnej regionu. Aktualnym aktem regulującym jego funkcjonowanie jest uchwała nr LII/865/22 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 29 sierpnia 2022 r. w sprawie zmiany uchwał Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawach parków krajobrazowych (Dz. Urz. Woj. Podk. z 2022 r. poz. 3299). Dla parku nie ustanowiono planu ochrony.

Analizowany obszar znajduje się w sąsiedztwie **Obszaru Natura 2000 Rzeka San PLH180007** – specjalny obszar ochrony siedlisk (Dyrektywa Siedliskowa), który został utworzony w 2007 r. Obszar obejmuje odcinek środkowego Sanu położony pomiędzy Sanokiem i Jarosławiem. Jest to wartościowy przyrodniczo odcinek dużej podgórskiej rzeki o naturalnych brzegach i słabo przekształconym korycie. W ostoi występuje 8 gatunków ryb z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, tj. boleń *Aspius aspius*, brzanka karpacka *Barbus carpathicus*, głowacz białopłetwy *Cottus gobio*, minóg strumieniowy *Lampetra planeri*, różanka europejska *Rhodeus amarus*, kiełb białopłetwy

Romanogobio alpinus, kiełb Kesslera *Romanogobio kessleri*, koza złotawa *Sabanejewia aurata*.

Obowiązującym aktem regulującym funkcjonowanie obszaru jest rozporządzenie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 sierpnia 2017 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Rzeka San (PLH180007; Dz. U. z 2017 r. poz. 1738). Dla obszaru sporządzono plan zadań ochronnych, przyjęty Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 31 lipca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Rzeka San PLH180007 (Dz. Urz. Woj. Podk. z 2014 r. poz. 2160), zgodnie z którym wzdłuż rzeki San wyznacza się korytarz ekologiczny szerokości 100 m po obu stronach Sanu, w obrębie którego obowiązują szczególne warunki użytkowania terenów. Analizowany obszar leży w zasięgu ww. korytarza.

Jako główne zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar można wskazać wydobywanie piasku i żwiru, odprowadzanie do wód ścieków oraz odpadów komunalnych, wędkarstwo, trucie i kłusownictwo, a także istniejące i planowane budowle przegradzające rzekę San oraz jej dopływy, co prowadzi m.in. do zaburzenia szlaków migracyjnych ryb i pozostałych organizmów rzecznych.

Rysunek 8. Obszar objęty projektem planu (czarna linia przerywana) na tle form ochrony przyrody (kolor zielony oznacza pomniki przyrody; źródło: Geoserwis GDOŚ)

Analizowana działka ze względu na oddziaływanie antropogeniczne nie stanowi obszaru szczególnie cennego pod względem bioróżnorodności, jednak o walorach ekologicznych i krajobrazowych obszaru świadczy położenie w dolinie Sanu, który stanowi ponadlokalny korytarz ekologiczny związany z wodami powierzchniowymi. Przemawia za tym fakt, iż rzeka jest dogodnym siedliskiem dla licznych gatunków ichtiofauny, w tym chronionej, ale również owadów, płazów czy też awifauny. Mając powyższe na uwadze należy zadbać, by przyszłe zagospodarowanie obszaru nie wpłynęło negatywnie na funkcjonowanie istniejącego korytarza. Szczególnie istotne jest by nie dopuścić do zanieczyszczenia wód Sanu. Zachowanie korytarza ekologicznych jest szczególnie ważne w kontekście wymiany gatunkowej, przez co przyczyniają się do zachowania różnorodności biologicznej kraju.

6.2. Ocena zachowania walorów krajobrazowych terenu

Na analizowanym obszarze dominują tereny otwarte w postaci użytków rolnych wraz z towarzyszącą zabudową o charakterze rekreacyjno-wypoczynkowym. Niewątpliwie korzystnie na walory widokowe obszaru wpływa San wraz z roślinnością nadrzeczną, przepływający za południową granicą obszaru. Ocena walorów krajobrazowych terenu, wprowadzie subiektywnie, ale odnosi się do szeroko rozumianego pojęcia estetyki krajobrazu i zrównoważonego zagospodarowania terenów.

Na północy zlokalizowano zabudowę letniskową oraz gospodarczą, a także obiekty sportowe-boiska oraz plac zabaw. Budynki wykończone drewnem wpisują się w podgórski krajobraz, a ich otoczenie zostało zagospodarowane zielenią niską oraz ozdobną. Tereny na północy są zadbane i uporządkowane, dzięki czemu stanowią atrakcyjną przestrzeń zarówno dla lokalnej społeczności jak i turystów. Pozostałe tereny użytkowane są rolniczo, a urozmaicenie stanowi zieleń wysoka na wschodzie oraz za południową granicą. W granicach analizowanego obszaru, poza napowietrzną linią elektroenergetyczną, nie występują elementy, które mogłyby obniżać wartość estetyczną obszaru.

Przedmiotowe tereny położone są w dolinie Sanu, w bezpośrednim sąsiedztwie rzeki. Panorama widokowa na San przedstawia korzystne walory krajobrazowe. Na pierwszym planie znajduje się sama rzeka, która na tym odcinku ma charakter podgórski, koryto meandruje, a zalewowe dno doliny zajmuje mozaika pól uprawnych, łąk oraz fragmentów roślinności nadrzecznej, w tym lasów o charakterze łąkowym. W tle widoczne są wyżej położone tereny – pagórki i wzgórza Pogórza Przemyskiego, często zajęte przez lasy. Podsumowując, analizowany obszar przedstawia w miarę korzystne walory widokowe, a dodatkowo na atrakcyjność tych terenów wpływa malownicze otoczenie.

6.3. Ocena zgodności dotychczasowego użytkowania i zagospodarowania obszaru z cechami i uwarunkowaniami przyrodniczymi

Obszar objęty projektem planu zlokalizowany jest w osadniczo-przyrodniczej części gminy Dynów, w zasięgu oddziaływania terenów rolnych i wód powierzchniowych. W krajobrazie występuje malowniczo meandrująca rzeka San w otoczeniu pól uprawnych, łąk i pastwisk, a także zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa, ale również letniskowa. Środowisko obszaru zostało poddane przekształceniom, wobec czego pierwotne uwarunkowania środowiskowe uległy zmianom, głównie w związku z realizacją zabudowy, infrastruktury technicznej, ale również prowadzonych zabiegów agrotechnicznych i melioracyjnych. Zmiany te nie wpłynęły jednak diametralnie na pogorszenie warunków środowiskowych panujących na tych terenach. Część obszaru funkcjonuje jako tereny zagospodarowane o charakterze rekreacyjno-wypoczynkowym – występuje tam zabudowa letniskowa i gospodarcza, wiata z grillem, boiska sportowe oraz plac zabaw. Zabudowie towarzyszy zieleń, a obsługę komunikacyjną zapewnia droga gminna przylegająca do obszaru na północy. W tym świetle tereny te pozostają dzisiaj wykorzystane w należyty sposób. Cechy środowiska, a zwłaszcza uwarunkowania jakie w nim występują, predysponują te tereny do utrzymania dotychczasowego sposobu zagospodarowania. W obrębie przedmiotowych terenów dominują grunty o korzystnych warunkach do rozwoju rolnictwa. Występują tam gleby orne bardzo dobre i dobre (RII-RIII) wykorzystywane obecnie jako grunty orne. Na nieużytkach rozwinęły się zwarte zarośla, zakrzaczenia oraz zieleń wysoka, z kolei na terenach otwartych, niezagospodarowanych dochodzi do sukcesji wtórnej. Biorąc powyższe pod uwagę można uznać, że środowisko na tych terenach zostało wykorzystane w dużej mierze zgodnie z uwarunkowaniami środowiskowymi. Należy jednak wziąć pod uwagę, że w ostatnich latach na terenie gminy zauważalny jest wzrost ruchu turystycznego. Przedmiotowe tereny położone są w bezpośrednim sąsiedztwie rzeki, na trasie szlaku kajakowego, co sprawia, że mają potencjał od rozwoju funkcji rekreacyjnych, wypoczynkowych. W związku z tym przeznaczenie terenów otwartych na nowe cele byłoby zasadne z punktu widzenia zrównoważonego rozwoju. Realizacja nowych obiektów wpłynie korzystnie

na lokalną społeczność, ale również turystów poprzez zapewnienie im dobrze zorganizowanej przestrzeni służącej rekreacji, wypoczynkowi oraz integracji, co w efekcie przyczyni się do rozwoju gminy oraz podniesienia jej atrakcyjności.

6.4. Przydatność terenu do rozwoju funkcji użytkowych

Przedstawiona diagnoza stanu środowiska oraz jego ocena pod kątem istniejących i potencjalnych zagrożeń środowiska upoważnia, by na etapie wskazań wyznaczyć kierunki dalszego zagospodarowania terenu w zgodzie z szeroko rozumianą koncepcją zrównoważonego rozwoju. Ze względu na uwarunkowania środowiskowe, można stwierdzić, że analizowany obszar stanowią tereny o zbliżonych warunkach środowiskowych, różniące się jedynie stopniem lub rodzajem pokrycia terenu. Wyróżnić można jedynie tereny zabudowane oraz tereny otwarte, rolne.

Na północy występują tereny zagospodarowane, które skupiają obiekty o charakterze rekreacyjno-wypoczynkowym. Zlokalizowano tam m.in. zabudowę letniskową i gospodarczą, obiekty sportowe-boiska, a także plac zabaw. Obszar prezentuje korzystne walory widokowe, teren jest uporządkowany, zagospodarowany z udziałem zieleni niskiej oraz wysokiej, otoczony płotem. Obszar wyposażony jest w kablowe linie energetyczne i telekomunikacyjne, a także wodociąg. Obszar nie posiada dostępu do sieci kanalizacji sanitarnej, obecnie w granicach działki znajduje się podziemny zbiornik na nieczystości płynne (szambo). Przy założeniu odpowiedniego użytkowania istniejące szambo nie powinno wpływać negatywnie na środowisko wodno-gruntowe, jednak mając na względzie przepuszczalne właściwości osadów powierzchniowych oraz kierunek spływu wód podziemnych do Sanu, wskazane jest jak najszybsze skanalizowanie obszaru. Tereny od lat funkcjonują w ten sposób, nie ma przeszkód, aby nie kontynuować zagospodarowanie w dotychczasowy sposób, ze szczególną dbałością o zachowanie standardów środowiskowych.

Pozostałe tereny zajęte są przez użytki rolne – pola uprawne, a także grunty rolne porośnięte przez warstwę zieleni niskiej. Urozmaicenie stanowi zieleń wysoka na wschodzie – w obrębie nieużytku. Tereny poprzecinane są drogami gruntowymi, z których dwie prowadzą bezpośrednio do rzeki. Ponadto przez teren przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczna średniego napięcia. W stanie obecnym użytkowanie terenu jest zgodne z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi, jednak biorąc pod uwagę zagospodarowanie występujące na północy działki, a także potencjał wynikający z położenia w sąsiedztwie rzeki, można uznać, że te tereny nie są do końca wykorzystywane w efektywny sposób. Przy założeniu zastosowania odpowiednich rozwiązań minimalizujących negatywne oddziaływanie na środowisko, zmiana użytkowania terenów otwartych na inny niż rolniczy nie wpłynie negatywnie na funkcjonowanie środowiska obszaru oraz korytarza ekologicznego związanego z rzeką San.

Występowanie gruntów chronionych (grunty orne klasy II-III), położenie w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, a także w zasięgu obszarów chronionych sprawia, że na przedmiotowym obszarze występują pewne ograniczenia w zabudowie i zagospodarowywaniu terenów otwartych, wynikające z przepisów odrębnych. Położenie obszaru nad rzeką, na trasie szlaku kajakowego, w otoczeniu malowniczych terenów Pogórza sprawia, że ma on potencjał do rozwoju funkcji rekreacyjno-wypoczynkowych, turystycznych. Mając na względzie rosnącą liczbę turystów na terenie gminy oraz wynikającą z tego potrzebę zapewnienia odpowiedniej obsługi ruchu turystycznego, nie ma większych przeciwwskazań do zagospodarowania tych terenów w ww. kierunku. Należy mieć na uwadze korzyści jakie w dalszej perspektywie niosą ze sobą takie inwestycje tj. rozwój gminy oraz podniesienie jej atrakcyjności poprzez rozszerzenie oferty aktywnego spędzania czasu wolnego zarówno lokalnej społeczności jak i turystów.

Mając na uwadze wymogi ładu przestrzennego należy pamiętać o tym, aby potencjalna zabudowa odpowiadała warunkom technicznym zabudowy występującej w okolicy, z zapewnieniem odpowiednio wysokiego udziału powierzchni biologicznie czynnej w granicach działki budowlanej, a także z uwzględnieniem wymogów ochrony przyrody, co jest istotne w kontekście Parku Krajobrazowego pogórza Przemyskiego oraz Obszaru Natura 2000 Pogórze Przemyskie

zawierających się w granicach analizowanego obszaru. Użytkowanie i zagospodarowanie obszaru musi być podporządkowane potrzebom funkcjonowania środowiska i zachowania różnorodności biologicznej. Należy wprowadzić ograniczenia w lokalizowaniu inwestycji mogących negatywnie oddziaływać na środowisko. Ponadto, w celu ograniczenia emisji niskiej, należy wprowadzić nakaz wyposażenia budynków w systemy ciepłne wykorzystujące bezemisyjne lub niskoemisyjne nośniki energii. Biorąc pod uwagę przepuszczalne właściwości utworów powierzchniowych należy zadbać o odpowiednie rozwiązania z zakresu infrastruktury technicznej, ograniczających negatywny wpływ na środowisko wodno-gruntowe

7. CHARAKTERYSTYKA PROBLEMÓW OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNYCH Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PLANU, W TYM SZCZEGÓLNIE DOTYCZĄCYCH OBSZARÓW CHRONIONYCH

Obniżenie jakości poszczególnych komponentów środowiska niemal zawsze oznacza pojawienie się konkretnego, sparametryzowanego i możliwego do rozwiązania problemu środowiskowego. Poniżej przedstawiono dominujące i potencjalne zagrożenia stanu środowiska w odniesieniu do wymienionych powyżej źródeł zagrożeń. Podjęto próbę oceny tendencji, intensywności oraz dynamiki zmian procesów w środowisku obszaru opracowania.

7.1. Degradacja powietrza atmosferycznego

Na degradację powietrza atmosferycznego ma wpływ głównie emisja gazów i pyłów. Wskazać można trzy rodzaje źródeł emisji zanieczyszczeń antropogenicznych, wprowadzanych do atmosfery: punktowe (głównie duże zakłady przemysłowe emitujące m.in. pyły, dwutlenek siarki, tlenek azotu, tlenek węgla, metale ciężkie), powierzchniowe (rozproszone – paleniska domowe, lokalne kotłownie, niewielkie zakłady przemysłowe emitujące głównie pyły, dwutlenek siarki) oraz liniowe (komunikacyjne, odpowiedzialne za emisję tlenków azotu, tlenków węgla, węglowodorów aromatycznych, metali ciężkich).

W granicach obszaru objętego projektem planu nie ma zagrożenia dla jakości powietrza wynikającego z emisji punktowej – nie występują tam duże obiekty przemysłowe czy produkcyjne. W obrębie analizowanego obszaru nie występuje również zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, wobec czego nie ma zagrożenia dla powietrza atmosferycznego w postaci emisji powierzchniowej z indywidualnych źródeł ciepła. Jednak w sąsiedztwie analizowanych działek znajdują się domy jednorodzinne oraz zabudowa zagrodowa, przez co na jakość powietrza może oddziaływać zjawisko emisji napływowej – choć nie będzie to znaczące oddziaływanie ze względu na niewielką ilość zabudowań i dużą odległość między nimi.

W przypadku przedmiotowych terenów także emisja liniowa zanieczyszczeń do powietrza jest znikoma. Dojazd do obszaru zapewnia droga gminna nr 108294R, która ze względu na niskie natężenie ruchu pojazdów nie przyczynia się w znaczny sposób do emisji pyłów zawieszonych czy spalin i gazów wydechowych.

Pozytywnie na warunki aerosanitarne wpływają zadrzewienia zlokalizowane w granicach i sąsiedztwie obszaru, a także wody powierzchniowe. Ponadto znaczny udział terenów otwartych sprzyja stosunkowo dobrej jakości powietrza. Można zatem uznać, iż warunki aerosanitarne obszaru są korzystne.

Badaniem jakości powietrza zajmuje się Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska. W obrębie województwa podkarpackiego wydzielono dwie strefy, w których dokonuje się klasyfikacji pod kątem ochrony zdrowia ludzi i odrębnie ze względu na ochronę roślin – miasto Rzeszów oraz strefę podkarpacką, do której wchodzi pozostała część województwa, w tym analizowany obszar.

Zgodnie z Roczną oceną jakości powietrza w województwie podkarpackim za rok 2021, według klasyfikacji dokonanej ze względu na ochronę zdrowia ludzi, gmina Dynów a tym samym analizowany obszar znalazła się w klasie C ze względu na przekroczenie poziomu docelowego bezno(a)pirenu

w pyłe zawieszonym PM₁₀, poziom dopuszczalnego pyłu PM₁₀ oraz poziomu dopuszczalnego (II faza) pyłu PM_{2,5}. W związku z powyższym strefa podkarpacka, a tym samym obszar gminy, została zaklasyfikowana do strefy C ze względu na ochronę zdrowia ludzi. Zarówno miasto Rzeszów, jak i strefa podkarpacka, zaliczają się do klasy D2 ze względu na przekroczenie poziomu długoterminowego ozonu.

W związku z powyższym opracowano program ochrony powietrza dla strefy podkarpackiej uwzględniający przekroczenie poziomu zanieczyszczeń pyłem PM₁₀, PM_{2,5} oraz benzo(a)pirenem.

Program ochrony powietrza obejmujący tereny strefy podkarpackiej:

- uchwała nr XXVII/436/20 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 września 2020 r. w sprawie określenia „Programu ochrony powietrza dla strefy podkarpackiej – z uwagi na stwierdzone przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM₁₀, poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM_{2,5} oraz poziomu docelowego benzo(a)pirenu wraz z Planem Działań Krótkoterminowych” (Dz. Urz. Woj. Podk. z 2020 r. poz. 3868).

Zaproponowane w programie ochrony powietrza dla strefy podkarpackiej działania wyznaczają podstawowy cel, jakim jest „poprawa jakości powietrza niezbędna dla poprawy jakości życia i zdrowia mieszkańców województwa podkarpackiego poprzez osiągnięcie zakładanego celu ekologicznego, tj. ograniczenie emisji pyłów zawieszonych PM₁₀ i PM_{2,5} oraz benzo(a)pirenu, aby poziomy dopuszczalne pyłu PM₁₀ i PM_{2,5} oraz poziom docelowy B(a)P w strefie podkarpackiej były dotrzymane”. Wykonanie zadań planu zaplanowane jest do roku 2026. Realizacja tego celu możliwa jest poprzez następujące działania naprawcze: ograniczanie emisji zanieczyszczeń do powietrza z ogrzewania indywidualnego poprzez m.in. likwidację ogrzewania indywidualnego wykorzystującego paliwo stałe i zastąpienie go ogrzewaniem bezemisyjnym lub niskoemisyjnym, podłączenie do sieci ciepłowniczej lub ogrzewania elektrycznego, pomp ciepła (lub innych źródeł odnawialnej energii), termomodernizację budynków; prowadzenie działań kontrolnych m.in. zakaz palenia w kominkach, wzmoczenie kontroli przestrzegania zakazu palenia odpadów biogenych (liści, gałęzi, trawy); informowania mieszkańców o przyjęciu uchwały antysmogowej, jej skutkach oraz konieczności przestrzegania zakazów i nakazów zawartych w uchwale; informowanie mieszkańców o możliwości uzyskania dopłat i skorzystania z finansowych programów gminnych, wojewódzkich, ogólnokrajowych; zwiększanie udziału zieleni w wybranych miastach strefy podkarpackiej.

7.2. Degradacja gleb i degradacja powierzchni ziemi

Rzeźba terenu, a także budowa geologiczna uwarunkowała występowanie w granicach objętych projektem planu określonych typów gleb. Analizowany obszar budują głównie piaski i żwiry terasowe, zalegające na utworach fliszowych, na których w wyniku procesów fluwialnych wykształciły się mady.

Pojęcie degradacji gleby obejmuje wszystkie negatywne zmiany w środowisku glebowym, skutkujące zmniejszeniem jego aktywności chemicznej, biologicznej i fizycznej, a co za tym idzie żyzności i produktywności. Degradacja może być skutkiem zarówno działalności antropogenicznej, jak i zjawisk naturalnych. W granicach analizowanego obszaru gleby nie uległy znacznym przekształceniom, poza zabiegami agrotechnicznymi oraz pracami ziemnymi związanymi z prowadzeniem infrastruktury technicznej czy lokalizowaniem zabudowy. W związku z występowaniem powierzchni niezagospodarowanych możliwe są w przyszłości przekształcenia powierzchni terenu ze względu na posadowienie nowej zabudowy, lokalizację obiektów rekreacyjno-turystycznych czy prowadzenie ciągów komunikacyjnych.

Generalnie na analizowanym obszarze nie zachodzą procesy prowadzące do degradacji gleb, nie występuje tam erozja. Obszar nie jest też zagrożony osuwiskami. Budowa geologiczna warunkuje występowanie na tym obszarze gleb o stosunkowo dobrych właściwościach filtracyjnych. Dlatego też, działania prowadzone w obrębie analizowanych działek powinny zmierzać w kierunku

ograniczenia przenikania zanieczyszczeń w głąb profilu glebowego poprzez wprowadzenie nowej roślinności czy uszczelnienie nawierzchni terenu. Należy również zwrócić szczególną uwagę na prowadzenie działalności rolniczej zgodnie z kodeksem dobrej praktyki rolniczej, tak by nie dopuścić do skażenia chemicznego gleb nawozami, pestycydami.

7.3. Degradacja wód powierzchniowych i podziemnych

Obszar objęty opracowaniem znajduje się w strefie wysokiej podatności na degradację wód podziemnych, a przez to i powierzchniowych. Jest to uwarunkowane litologią osadów powierzchniowych i poziomów wodonośnych. Osady piaszczyste budujące terasę są luźne, a przez to porowate, dzięki czemu stosunkowo łatwo może dojść do przenikania w głąb profilu zanieczyszczeń oraz ich dalszej migracji. Obecnie w granicach analizowanego obszaru nie występują obiekty mogące stanowić zagrożenie dla jakości wód powierzchniowych i podziemnych.

W celu przeanalizowania jakości wód podziemnych posłankowano się wynikami oceny jakości wód podziemnych prowadzonej dla jednolitych części wód podziemnych (JCWPd). Stan JCWPd nr 154, zgodnie z danymi Państwowej Służby Hydrogeologicznej, oceniono jako dobry – za dobry uznano stan zarówno chemiczny jak i ilościowy. Nie stwierdzono zagrożenia nieosiągnięcia celów Ramowej Dyrektywy Wodnej.

Analizowany obszar znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 430 Dolina rzeki San. Stan wód zbiornika określono jako średni/dobry, wody zaliczane są głównie do II klasy. Wody wymagają prostego uzdatnienia.

Zgodnie z danymi Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej JCWPrz San od Tyrawki do Olszanki (RW20000822379) wykazała stan zły. JCWPrz nie znajduje się w wykazie części wód przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia oraz w wykazie części wód przeznaczonych do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych. Terytorium całej gminy, a tym samym występujących tam JCWPrz, znajduje się w zasięgu obszarów wrażliwych na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych.

Tabela 4. Parametry JCWP znajdujących się w granicach obszaru objętego projektem planu

Lp.	Kod JCWP	Nazwa JCWP	Cel środowiskowy		Stan JCWP	Ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych	Wykaz obszarów przeznaczonych do ochrony siedlisk lub gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie na obszarze dorzecza Wisły w obrębie obszaru opracowania
			Stan/potencjał ekologiczny	Stan chemiczny			
1	RW20000822379	San od Tyrawki do Olszanki	umiarkowany	poniżej dobrego	zły	zagrożona	Obszar Natura 2000 Pogórze Przemyskie

Źródło: na podstawie danych Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie

Jako cel środowiskowy dla JCWP ustalono osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego oraz poniżej dobrego/dobrego stanu chemicznego. Stwierdzono też zagrożenie nieosiągnięcia celów Ramowej Dyrektywy Wodnej (RZGW w Rzeszowie). Dopuszczono jednak odstępstwa od założonych celów środowiskowych tj. odstępstwo czasowe (dobry stan wód może zostać osiągnięty do roku 2027 lub 2039) oraz ustalenie celów mniej rygorystycznych. Odstępstwa wynikają z tego, że nie

są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: MMI oraz benzo(a)piren(w),związki tributyllocyny(w).

Według informacji Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Rzeszowie badania jakości wód powierzchniowych prowadzone są na rzece San w punkcie „Krasice” – według oceny ogólnej wody mają III klasę jakości (wody zadowolającej jakości). Na przedmiotowym obszarze nie występują potencjalne ogniska zanieczyszczeń dla wód Sanu, poza zanieczyszczeniami wynikającymi z rolniczego użytkowania terenów. W przypadku realizacji zabudowy na przedmiotowym obszarze wskazane jest uzbrojenie terenu, szczególnie w infrastrukturę kanalizacyjną, która zapobiegnie przedostawaniu się zanieczyszczeń do wód.

7.4. Hałas

Hałas ustawowo został określony jako zanieczyszczenie środowiska i dlatego przyjmuje się takie same ogólne zasady, obowiązki i formy postępowania związanych z hałasem, jak w pozostałych dziedzinach ochrony środowiska. Powszechnie uważa się, że niekorzystne oddziaływanie hałasu pojawia się przy emisji powyżej 65 dB. Z wykonanych przez WIOŚ pomiarów akustycznych wynika, że problemy akustyczne występują przy głównych drogach krajowych, drogach obciążonych znacznym udziałem pojazdów ciężkich w potoku ruchu, odcinkach autostrad i w centrach miast. Obszar objęty projektem planu sąsiaduje od północy z drogą gminną nr 108294R. Nie jest to jednak trasa o znacznym natężeniu ruchu, której funkcjonowanie mogłoby przyczynić się do przekroczenia dopuszczalnych wartości hałasu. Klimat akustyczny analizowanego obszaru jest korzystny.

7.5. Oddziaływanie w zakresie pola elektromagnetycznego

Podstawowymi aktami prawnymi regulującymi zagadnienia związane z niejonizującym promieniowaniem elektromagnetycznym (w zakresie częstotliwości od 0 do 300 GHz) jest obecnie ustawa Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 ze zm.) oraz rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 r. poz. 2448). Przez analizowany obszar przebiega napowietrzna linie elektroenergetyczna średniego napięcia. Zgodnie z przepisami dla linii elektroenergetycznych wyznaczone są strefy uciążliwości, w których obowiązują ograniczenia w zakresie użytkowania terenu. W związku z powyższym, istniejące linie nie powinny wywierać silnego wpływu na otoczenie.

7.6. Zagrożenie ryzykiem poważnej awarii przemysłowej

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 138) na analizowanym obszarze ani w jego pobliżu nie zlokalizowano zakładów o zwiększonym ryzyku i dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

8. CHARAKTERYSTYKA POTENCJALNYCH ZMIAN ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI USTALEŃ OCENIANEGO DOKUMENTU

W warunkach aktualnego zagospodarowania i użytkowania terenu opracowania projektu planu, w niedalekiej przyszłości należy spodziewać się:

Tabela 1. Przewidywane zmiany stanu środowiska w przypadku braku uchwalenia planu

Element środowiska	Prognozowany trend	Przewidywane zmiany w wyniku braku planu
powietrze	narastający problem emisji komunikacyjnej	kontynuacja trendu
wody powierzchniowe	obniżenie zwierciadła wód podziemnych,	kontynuacja trendu

i podziemne	w związku ze zmianami klimatycznymi	
bioróżnorodność	powolna eutrofizacja siedlisk, zmniejszenie bioróżnorodności na rzecz gatunków o niskich wymaganiach	przyspieszenie procesów eutrofizacji i degradacji obszarów niezadbanych
hałas	wzrost natężenia pól hałasu	kontynuacja trendu

Brak realizacji projektu planu przyczyni się do utrzymania dotychczasowej struktury użytkowania gruntów i utrzymania jakości środowiska na dotychczasowym poziomie. Utrzymanie statusu dzisiejszego najprawdopodobniej zakonserwuje środowisko, a nowy plan jest okazją do zaprowadzenia ładu przestrzennego i funkcjonalnego na przedmiotowym obszarze.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURY2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO

Jak już wspomniano wcześniej, celem sporządzenia przedmiotowego planu jest ustalenie zasad zagospodarowania terenu. Zadaniem planowanego zagospodarowania jest poprawa warunków funkcjonowania terenu, wyeliminowanie konfliktów przestrzennych i funkcjonalnych oraz stworzenie podstawy do poprawy ich funkcji. Zidentyfikowane źródła oddziaływań na środowisko w kontekście projektu planu dotyczą głównie możliwości powstania przystani kajakowej oraz nowej zabudowy lotniskowej lub rekreacji indywidualnej, towarzyszącej jej infrastruktury, a także związanej z tym wzmożonej presji turystycznej.

Wprowadzanie gazów lub pyłów do atmosfery

Projekt planu w zakresie zabudowy przewiduje możliwość powstania zabudowy lotniskowej lub rekreacji indywidualnej, usług turystyki oraz biurowo-administracyjnej. Będą to budynki, których funkcjonowanie może przyczynić się do wzrostu emisji z systemów grzewczych. Przewidziany został jednak sposób ogrzewania ze źródeł indywidualnych w oparciu o niskoemisyjne źródła ciepła. Plan gwarantuje tym samym utrzymanie normatywnych wartości emisji gazów i pyłów wprowadzanych do atmosfery.

Pewne jest, że na etapie realizacji nowych obiektów oraz towarzyszącej jej infrastruktury powstanie emisja zanieczyszczeń pochodząca od pracy maszyn i sprzętu budowlanego oraz od wzrostu ruchu pojazdów obsługujących te tereny. Będą to jednak oddziaływania krótkotrwałe, które wystąpią na etapie budowy ww. obiektów, zatem nie przewiduje się, aby miało to wpłynąć na znaczący, długotrwały wzrost emisji zanieczyszczeń w rejonie.

Udział w emisji zanieczyszczeń powietrza będą mieć również pojazdy poruszające się po ciągach komunikacyjnych obsługujących istniejące i nowe tereny zabudowane. W związku z przeznaczeniem obszaru na cele turystyczne, sportowo-rekreacyjne, szczególnie w porze letniej, może wzrosnąć ruch pojazdów osobowych dojeżdżających do miejsca noclegowego, przystani kajakowej, a także pozostałych terenów służących rekreacji i wypoczynkowi w granicach obszaru. Nie przewiduje się jednak, aby realizacja nowej zabudowy oraz pozostałych obiektów z zakresu usług turystyki miała wpłynąć na znaczący wzrost emisji komunikacyjnej w tym rejonie. Najprawdopodobniej emisja pyłów i gazów wydechowych nieznacznie wzrośnie. Pozytywnym rozwiązaniem są ustalenia dotyczące zachowania istniejących drzew oraz wzbogacenia obszaru zróżnicowanymi formami zieleni, a także zagospodarowania terenów biologicznie czynnych zielenią. Obecność zadrzewień wpłynie pozytywnie na jakość i właściwości regeneracyjne powietrza. W ten sposób negatywne oddziaływanie ruchu komunikacyjnego na warunki aerosanitarne zostanie ograniczone. W planie wyznaczono drogi dojazdową (1KDD) oraz wewnętrzną (1KR), które zapewnią

odpowiednią obsługę obszaru, jednak ze względu na ich charakter nie prognozuje się takiego oddziaływania, które mogłoby spowodować niedotrzymanie standardów środowiskowych w zakresie oddziaływań na powietrze atmosferyczne. Tym samym nie przewiduje się, aby w wyniku realizacji ustaleń projektu miejscowego planu doszło do znacznego wzrostu emisji komunikacyjnej w tym rejonie.

Analiza zmian klimatycznych oraz negatywnych skutków z nich wynikających, dla obszaru opracowania

Przyszłe zagospodarowanie terenu w obrębie obszaru objętego opracowaniem zasadniczo nie zalicza się do działalności, dla której znaczenie ma klimat. Warunki atmosferyczne i klimat mogą być rozpatrywane w tym wypadku w kontekście wpływu na jakość życia ludności przebywającej na analizowanym terenie oraz stan występującej tam zieleni wysokiej. Lokalne warunki klimatyczne, a również ich potencjalne zmiany nie powinny mieć wpływu na jakość życia ludności, która będzie tam przebywać czasowo, ponieważ ludność jest w stanie przystosować się do niewielkich wahań klimatu. Postępujące zmiany w zakresie ocieplania i osuszania klimatu, mogą mieć znaczenie dla kondycji flory.

Istotne w kontekście postępujących zmian klimatu są ustalenia dotyczące zieleni, szczególnie wysokiej, której obecność wpływa pozytywnie na stan aerosanitarny obszaru. Zieleń wysoka absorbuje zanieczyszczenia powietrza takie jak tlenki siarki i azotu, ale przede wszystkim dwutlenek węgla, który jest głównym gazem cieplarnianym odpowiedzialnym za zmiany klimatu. Ponadto wpływa na ograniczenie rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń pyłowych. W związku z tym pozytywnym rozwiązaniem jest wymóg ochrony drzew oraz wzbogacenia obszaru zróżnicowanymi formami zieleni, a także przeznaczenie części obszaru pod teren zieleni naturalnej (z zakazem zabudowy). Ponadto w planie wyznaczono tereny biologicznie czynne, które mają zostać zagospodarowane roślinnością, o stosunkowo wysokim udziale co wpłynie łagodząco na potencjalne zmiany klimatu lokalnego wynikające ze zwiększenia powierzchni zabudowanych i utwardzonych.

Emisja związana z powstaniem nowych obiektów budowlanych nie spowoduje znacznej emisji pyłów i gazów cieplarnianych ze względu na wymóg stosowania niskoemisyjnych źródeł ciepła, dlatego też realizacja ustaleń projektu planu nie powinna przyczynić się do nasilenia zmian klimatycznych, w tym efektu cieplarnianego.

Wytwarzanie odpadów

Wytworzone odpady będą miały głównie charakter odpadów komunalnych. W strumieniu odpadów komunalnych będą mogły znajdować się także niewielkie ilości odpadów niebezpiecznych (np. zużyte baterie, lekarstwa, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny). Oszacowanie ich rodzaju i ilości jest niemożliwe na etapie projektu planu, wiadomo jednak, że ilość odpadów wzrośnie, z uwagi na planowany rozwój zabudowy. Odbiór odpadów będzie odbywał się na zasadach określonych w prawie lokalnym. W związku z tym nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na środowisko w kontekście odpadów.

Uwarunkowania związane z ochroną środowiska wynikające z realizacji infrastruktury ściekowej w kontekście wymogów określonych w art. 83 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1478 ze zm.)

W kontekście wymagań art. 83 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1478 ze zm.) należy zauważyć, że część gminy (sołectwo Łubno) zostało objęte działaniami w zakresie uporządkowania sposobu gospodarowania ściekami komunalnymi w ramach Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych. W związku z tym, podjęto uchwałę w sprawie wyznaczenia aglomeracji Nozdrzec. Należy jednak zwrócić uwagę na fakt, że istniejąca aglomeracja obejmuje niewielki fragment gminy (poza granicami opracowania), a dostęp do sieci kanalizacji sanitarnej na pozostałym obszarze gminy jest utrudniony.

W planie przewidziano lokalizację nowej zabudowy, a także dopuszczono realizację węzłów sanitarnych. W związku z tym przewiduje się, że na przedmiotowym obszarze nastąpi nieznaczne zwiększenie ilości ścieków sanitarnych. Przewiduje się ich odprowadzenie do sieci kanalizacji sanitarnej. Przy założeniu, że ścieki w całości będą odprowadzane w powyższy sposób nie będą stanowiły zagrożenia dla środowiska gruntowo-wodnego. Jest to szczególnie istotne w kontekście spływu wód podziemnych i położenia obszaru w bezpośrednim sąsiedztwie Sanu. W tym zakresie nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na środowisko.

Emisja hałasu

Obecnie na przedmiotowym obszarze nie występują problemy w zakresie oddziaływania hałasu. Przedmiotowe tereny są oddalone od uciążliwych źródeł hałasu, do jakich zalicza się m.in. drogi powiatowe czy wojewódzkie. Hałas drogowy generowany jest przez pojazdy, poruszające się drogą gminną nr 108294R, która przylega do północnej granicy planu. Nie przewiduje się jednak, aby aktualnie wzdłuż tej trasy dochodziło do przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu, ze względu na niskie natężenie ruchu.

Krótkotrwałe oddziaływanie w zakresie hałasu mogą powodować prace budowlane, związane z posadowieniem nowej zabudowy, dróg oraz realizacją pozostałych obiektów z zakresu usług turystyki oraz sportu i rekreacji. Presje akustyczne z tym związane będą jednak okresowe i nie przyczynią się do długotrwałego zakłócenia klimatu akustycznego obszaru.

Projekt planu przewiduje rozbudowę istniejącego kompleksu sportowo-rekreacyjnego oraz związanej z tym zabudowy, w tym o funkcji letniskowej, zatem realizacja ustaleń planu może wpłynąć na zwiększenie ilości pojazdów. Będą to w większości jednak samochody osobowe, które nie powinny znacząco przyczyniać się do zwiększenia uciążliwości akustycznych. Większe natężenie hałasu komunikacyjnego może być jednak odczuwalne w porze letniej ze względu na zwiększenie ruchu turystycznego. Nie prognozuje się jednak znaczącego wzrostu emisji hałasu w wyniku realizacji przedmiotowego planu. Projekt planu przewiduje odpowiednie rozwiązania w zakresie ochrony akustycznej. Dla terenów ML, UT, UT-ZP, US-ZP mają obowiązywać poziomy hałasu jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych, zgodnie z przepisami odrębnymi. Ponadto wprowadzono ochronę drzew oraz wzbogacenie obszaru zróżnicowanymi formami zieleni. Niewątpliwie wpłynie to pozytywnie na klimat akustyczny, ponieważ zieleń będzie pełnić funkcje nie tylko estetyczne, ale również izolacyjne, wyciszające. Biorąc pod uwagę istniejące w rejonie planu uwarunkowania, najbliższe tereny chronione akustycznie w postaci zabudowań mieszkalnych jednorodzinnych znajdują się w odległości około 200-300 m. W związku z tym realizacja ustaleń planu nie przyczyni się do negatywnego oddziaływania w tym zakresie na zabudowę chronioną znajdującą się w najbliższej okolicy.

Realizacja nowych obiektów, w tym przystani kajakowej (teren 2UT) wpłynie na wzmożony ruch turystyczny w bezpośrednim sąsiedztwie rzeki, a tym samym może przyczynić się do płoszenia występującej tam i w sąsiedztwie fauny. Należy jednak mieć na uwadze, że w granicach opracowania występuje jej stosunkowo niewiele i ogranicza się głównie do awifauny związanej z wodami powierzchniowymi oraz drobnymi ssakami. Presje akustyczne będą podobne do aktualnie występujących w związku z istniejącym użytkowaniem terenów (boiska sportowe, domki letniskowe). Ponadto biorąc pod uwagę obecne zagospodarowanie brzegów rzeki nie będzie to oddziaływanie zupełnie nowe (wzdłuż Sanu występują już podobne obiekty), są to okoliczności, do których fauna, zdążyła przywyknąć, a nie przewiduje się znaczącego wzrostu presji. W związku z powyższym nie prognozuje się znacząco negatywnego wpływu na faunę.

Emisja pól elektromagnetycznych

Projekt planu dopuszcza lokalizację infrastruktury technicznej. W ramach takiego przeznaczenia mogą mieścić się obiekty i urządzenia emitujące promieniowanie elektromagnetyczne do środowiska. W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną ustalono zasilanie z sieci elektroenergetycznej. Dopuszczono również pozyskanie energii ze źródeł energii odnawialnej.

W granicach obszaru objętego projektem planu zlokalizowana jest napowietrzna linia elektroenergetyczna średniego napięcia 15 kV. Istniejące linie napowietrzne przyczyniają się do emisji pól elektromagnetycznych, jednak zachowanie pasów ograniczonego użytkowania zapewnia ochronę zdrowia ludzi.

Sieci infrastruktury technicznej nakazano realizować jako podziemne. W kontekście przewidzianych rozwiązań w zakresie infrastruktury technicznej, a także obowiązujących przepisów prawa i wymogu separacji obszarów o ponadnormatywnym oddziaływaniu promieniowania elektromagnetycznego, nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na środowisko i zdrowie ludzi w tym zakresie.

Ryzyko wystąpienia poważnych awarii

Projekt planu ma na celu realizację zagospodarowania o charakterze turystyczno-rekreacyjno-sportowym, w związku z tym nie przewiduje się możliwości wystąpienia poważnej awarii. Niemniej jednak bezpośrednio w terenie opracowania może dojść do awarii związanych z np. wystąpieniem pożaru czy zanieczyszczeniem środowiska wodno-gruntowego. W planie wprowadzono nakaz utwardzenia drogi dojazdowej i miejsc parkingowych w celu ochrony przed przenikaniem substancji ropopochodnych do środowiska wodno-gruntowego. Zadbano również o zapewnienie wody do celów przeciwpożarowych, na wypadek konieczności usuwania skutków wystąpienia pożaru. Przytoczone sytuacje są możliwe, jednak trudne do przewidzenia. Działania ograniczające szkody powstałe w ich wyniku opierać będą się w związku z tym o szybkie reakcje, prowadzące do zwalczania skutków awarii, z jak najmniejszym ubytkiem dla stanu środowiska.

Niekorzystne przekształcenie naturalnego ukształtowania terenu

Zainwestowanie infrastrukturalne powstające na podstawie projektu planu nie będzie powodować znacznych przekształceń powierzchni terenu. Na etapie realizacji nowych inwestycji mogą powstać chwilowe zmiany w przypowierzchniowej warstwie gruntu, jednak presje ustaną wraz z zakończeniem robót budowlanych. Ze względu na istniejącą już infrastrukturę techniczną oraz obecne zagospodarowanie terenu prowadzone działania będą ograniczone i nie będą wymagały wykonywania prac ziemnych na dużą skalę. W planie wprowadzono obowiązek zagospodarowania terenu z wykorzystaniem istniejącej rzeźby terenu i minimalnej ingerencji w naturalne ukształtowanie terenu, dlatego też ukształtowanie powierzchni najcenniejszych terenów nie powinno podlegać degradacji. W stosunku do terenów w najbliższym sąsiedztwie rzeki nie przewiduje się tam realizacji zabudowy. Nie wyklucza się jednak inwestycji w tym zakresie, ponieważ wyznaczono tam tereny usług turystyki oraz sportu i rekreacji, gdzie dopuszczono jednak wyłącznie lokalizację obiektów tymczasowych, w tym niezwiązanych trwale z gruntem. W związku z tym nie dojdzie do naruszenia stabilności brzegów rzeki. Na obszarze objętym projektem nie przewiduje się więc powstania takich zmian, które wpłyną niekorzystnie na rzeźbę terenu.

Różnorodność biologiczna, flora i fauna

Na analizowanym obszarze warstwa roślinności jest średnio urozmaicona. Dominują tereny otwarte z roślinnością w postaci traw oraz gatunków ruderalnych. Zabudowie towarzyszy roślinność ozdobna, a urozmaicenie stanowi zieleń wysoka wzdłuż granic działek. W granicach obszaru nie występują jednak drzewa, które spełniałyby wymagania, jakie spełniać muszą obiekty uznawane za pomniki przyrody. Analizowany obszar zlokalizowany jest w granicach Parku Krajobrazowego Pogórza Przemyskiego oraz Obszaru Natura 2000 Pogórze Przemyskie, a także w sąsiedztwie Obszaru Natura 2000 Rzeka San. Położenie w dolinie Sanu sprawia, że analizowana działka choć charakteryzuje się niską bioróżnorodnością, może być wykorzystywana jako trasa przelotu czy korytarze migracyjne. Podczas wizji terenowej nie stwierdzono w granicach obszaru chronionych gatunków flory lub fauny oraz cennych siedlisk.

W związku z realizacją planu dojdzie do utwardzenia powierzchni i posadowienia budynków oraz obiektów tymczasowych, a także realizacji drogi dojazdowej, kosztem powierzchni biologicznie czynnych. Realizacja nowych budynków oraz obiektów obsługi ruchu turystycznego będzie możliwa

na północy i północnym-zachodzie obszaru (tereny ML, teren 1US oraz 1UT), nie są to znaczne powierzchnie i obejmują tereny, które zostały już częściowo przekształcone chociażby na skutek lokalizacji domków letniskowych, boisk sportowych. Na pozostałym obszarze wprowadzono zakaz lokalizacji zabudowy, a dopuszczono realizację m.in. obiektów tymczasowych. W projekcie planu zagwarantowano jednak zachowanie powierzchni biologicznie czynnej (20-60% powierzchni działki dla terenów 1US, 1UT i ML oraz 70-80% dla pozostałych terenów), która pozwoli na dalszy rozwój roślinności. W związku z powyższym może zostać urozmaicony skład gatunkowy flory, a przez to wzrośnie różnorodność biologiczna przedmiotowego obszaru.

Realizacja ustaleń planu związana będzie z częściowym usunięciem istniejącej tam roślinności. Nie wystąpi jednak likwidacja chronionych gatunków roślin, ponieważ nie stwierdzono takowych w granicach analizowanego obszaru. Usunięta zostanie głównie roślinność trawiasta, gatunki ruderalne. Z przepisów projektowanej uchwały jednak wynika, iż drzewa występujące w granicach analizowanego obszaru mają zostać zachowane. W projekcie planu przewidziano również wyznaczenie terenu zieleni naturalnej, terenów usług turystyki, sportu i rekreacji lub zieleni urządzonej, gdzie wyłączone zostało możliwość zabudowy oraz zagwarantowano zachowanie wysokiego udziału powierzchni biologicznie czynnej, zagospodarowanej roślinnością. Ponadto na obszarze wprowadzono obowiązek wzbogacenia obszaru różnicowanymi formami zieleni. Wynika z tego, iż w projekcie zadbano o maksymalną ochronę zadrzewień oraz najcenniejszych terenów aktywnych przyrodniczo. Ustalenia dotyczące zachowania i wprowadzenia nowej zieleni wpłyną pozytywnie nie tylko na bioróżnorodność, ale również stan aerosanitarny przedmiotowych terenów. Pozytywnym rozwiązaniem jest zachowanie istniejących krzewów oraz zwartej zieleni wysokiej w obrębie nieużytków na wschodzie obszaru poprzez wyznaczenie terenu zieleni naturalnej (1ZN). Są to tereny, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie, a istniejąca zieleń wpływa m.in. na zahamowanie prędkości wody podczas powodzi.

Ustalenia projektu planu przewidują stosowanie odpowiednich przepisów odrębnych w stosunku do Obszaru Natura 2000 Pogórze Przemyskie, Parku Krajobrazowego Pogórze Przemyskie, ze względu na położenie obszaru w ich granicach, a także Obszaru Natura 2000 Rzeki San występującego w bezpośrednim sąsiedztwie.

We wcześniejszej części opracowania przedstawiono najważniejsze oddziaływania i działalności mające duży wpływ na Obszar Natura 2000 Pogórze Przemyskie. W nawiązaniu do tych danych należy stwierdzić, iż realizacja ustaleń planu nie powinna przyczynić się do pogłębienia zagrożeń i presji na przedmiot ochrony Obszaru. Obszar ten stanowi cenną ostoję ptaków, przy czym należy zauważyć, że w granicach gminy miejsca lęgowe czy też obszary żerowania chronionej awifauny występują głównie w obrębie terenów leśnych, w oddaleniu od zabudowy i istniejącej infrastruktury. Tereny objęte projektem planu nie stanowią stałego miejsca bytowania ornitofauny, będącej przedmiotem ochrony ww. Obszaru Natura 2000. Planowane zagospodarowanie terenu nie powinno stwarzać znacznych uciążliwości dla awifauny, będącej przedmiotem ochrony, a także pozostałych gatunków występujących na analizowanym obszarze. Jedyne elementy problematyczne pod tym względem, czyli napowietrzne linie elektroenergetyczne, istnieją na tym terenie od dawna, a nie przewiduje się realizacji nowej infrastruktury napowietrznej. Nie powstaną w związku z tym nowe obiekty, mogące przyczynić się do kolizji. W projekcie planu przewiduje się realizację zabudowy letniskowej lub rekreacji indywidualnej, a także terenów usług turystycznych oraz sportu i rekreacji. Są to obiekty, które ze względu na wzmożoną presję akustyczną związaną z ruchem turystycznym, częstą zmianą korzystających z miejsc noclegowych czy pojawianiem się odpadów w rozproszeniu mogą skutkować większą uciążliwością dla środowiska aniżeli np. zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Nie będą to jednak nowe oddziaływania, ponieważ w stanie obecnym na analizowanym obszarze występuje już zabudowa letniskowa. Nowe obiekty nie zostaną wprowadzone na tereny cenne pod względem przyrodniczym, ponieważ takowych na analizowanym obszarze nie stwierdzono. Obszar objęty projektem planu nie był wykorzystywany jako miejsce gniazdowania czy stałego bytowania awifauny, zatem przyjęcie planu nie powinno mieć negatywnego wpływu na przedmiot ochrony Obszaru Natura 2000 Pogórze

Przemyskie. Zmieni się jedynie funkcja terenu, która jednak ze względu na rozwiązania przyjęte w planie nie powinna być uciążliwa dla sąsiednich terenów, a także przelatującej ornitofauny. Ustalenia projektu planu nie noszą znamion zagrożenia dla populacji gatunków będących przedmiotem ochrony.

W stosunku do wartości objętych ochroną w Parku Krajobrazowym Pogórza Przemyskiego również nie przewiduje się negatywnych oddziaływań. Zagospodarowanie obszaru ulegnie zmianom – powstanie nowa zabudowa, jednak z zachowaniem dbałości o estetykę zabudowy występującej w okolicy i z zachowaniem stosunkowo wysokiego udziału powierzchni biologicznie czynnych, zagospodarowanych roślinnością. Ponadto wprowadzono ochronę zieleni wysokiej, wobec czego nie dojdzie do wycinki i niszczenia zadrzewień, w tym nadwodnych. Ustalenia projektu planu nie naruszają znacząco walorów krajobrazowych obszaru i okolicy. Nie prognozuje się więc negatywnego oddziaływania na cele ochrony przyrody i krajobraz.

Przedmiotowe tereny położone są w bezpośrednim sąsiedztwie Obszaru Natura 2000 Rzeka San. Obszar stanowi ostoję wielu gatunków ryb cennych z ochroniarskiego i gospodarczego punktu widzenia. W planie zadań ochronnych (PZO) obszaru Natura 2000 Rzeka San jako zagrożenie dla zachowania właściwego stanu ochrony gatunków ichtiofauny i ich siedlisk będących przedmiotami ochrony, wskazano m.in.: wydobywanie piasku i żwiru, odprowadzanie do wód ścieków oraz odpadów komunalnych, wędkarstwo, rozwój turystyki, a także istniejące i planowane budowle przegradzające rzekę San oraz jej dopływy. Ponadto w PZO wzdłuż rzeki San wyznaczono korytarz ekologiczny szerokości 100 m po obu stronach Sanu, w obrębie którego obowiązują szczególne warunki użytkowania terenów. Analizowany obszar leży w zasięgu ww. korytarza. Realizacja ustaleń planu nie wpłynie na przerwanie ciągłości ww. korytarza oraz zaburzenia szlaków migracji ryb i pozostałych organizmów rzecznych ze względu na fakt, że nie planuje się budowy obiektów przegradzających rzekę. Na terenach w bezpośrednim zasięgu korytarza wprowadzono zakaz zabudowy oraz obowiązek zagospodarowanie tych terenów z wysokim udziałem powierzchni biologicznie czynnych, a także stosowanie przepisów odrębnych w tym zakresie. Realizacja ustaleń planu będzie prowadzona w taki sposób, aby cenne siedliska rzeczne nie zostały zdegradowane.

W ostatnich latach obserwowana jest tendencja wzrostowa wykorzystania turystycznego doliny Sanu, która ze względu na malowniczo położone tereny stanowi interesujący obszar turystyczno - wypoczynkowy. Na analizowanym obszarze zaplanowano spójny rozwój, dzięki czemu powstanie zorganizowane miejsce obsługi ruchu turystycznego wraz z infrastrukturą techniczną, co uchroni środowisko przed dewastacją. Nie powinno zatem dojść do penetrowania brzegów rzeki oraz zniszczeniem występującej tam roślinności, poza miejscem przeznaczonym na lokalizację przystani kajakowej (teren 2UT). Należy zwrócić uwagę na fakt, iż presja turystyczna związana z turystyką kajakową dotyczy już istniejącego szlaku kajakowego o wysokich walorach przyrodniczo-krajobrazowych i wywierana jest jedynie okresowo w miesiącach letnich, kiedy warunki atmosferyczne są dogodne do uprawiania sportu i rekreacji. Realizacja ustaleń planu mimo planowanego zagospodarowania o charakterze turystyczno-rekreacyjnym, w tym budowa przystani kajakowej, nie będzie stanowiło zagrożenia dla przedmiotów ochrony w Obszarze.

Projektowane zainwestowanie nie spowoduje pogorszenia jakości wód rzeki, degradacji chronionych siedlisk przyrodniczych, w tym siedlisk priorytetowych (siedlisk bytowania chronionych gatunków ssaków związanych ze środowiskiem wodnym) oraz nie ograniczy miejsc atrakcyjnych pod względem bytowania i zerowania chronionej awifauny. Ustalenia planu nie noszą znamion zagrożenia dla populacji gatunków będących przedmiotem ochrony ww. Obszarów Natura 2000.

Wody powierzchniowe i podziemne

W wyniku realizacji planu powstaną nowe budynki, co będzie wiązało się z nowymi źródłami ścieków, a także wód opadowych z terenów utwardzonych oraz z zadaszeń. W projekcie planu ustalono, że odprowadzanie wód opadowych i roztopowych na grunt lub do gruntu ma odbywać się z zachowaniem przepisów odrębnych. Dopuszczono również odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej, jeśli zostanie wybudowana. W projekcie planu

uwzględniono położenie obszaru w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 430 Dolina Sanu, w związku z czym ustalono, że projektowane użytkowanie i zagospodarowanie terenu nie może stanowić źródła zanieczyszczeń dla środowiska wodno-gruntowego. Dodatkowo wprowadzono nakaz utwardzenia drogi dojazdowej i miejsc parkingowych w celu ochrony przed przenikaniem substancji ropopochodnych do środowiska wodno-gruntowego. Pozytywnym rozwiązaniem jest zachowanie istniejącej zieleni wysokiej, ustalenie stosunkowo wysokiego udziału powierzchni biologicznie czynnych zagospodarowanych roślinnością oraz pozostałe ustalenia dotyczące zieleni, które ograniczą nadmierne uszczelnianie powierzchni, a tym samym wpłyną pozytywnie na zasoby wód.

W projektowanym dokumencie przewidziano ustalenia, które wpłyną pozytywnie zarówno na stan fizykochemiczny jak i ekologiczny wód. Odprowadzenie ścieków do kanalizacji sanitarnej oraz zaproponowane zabezpieczenia w zakresie wód opadowych i roztopowych zabezpieczą wody powierzchniowe i podziemne przed wzrostem poziomu zanieczyszczeń. Ze względu na ustalenia dążące do zrównoważonego gospodarowania wodami opadowymi i roztopowymi, a także ściekami realizacja ustaleń planu nie wpłynie negatywnie na stan i jakość wód podziemnych, a tym samym nie wpłynie negatywnie na realizację celów środowiskowych dla JCWPd oraz JCWPz wyznaczonych w Ramowej Dyrektywie Wodnej. Przewidziane rozwiązania spełniają warunki ochrony dla obszarów wrażliwych na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych i przemysłowych. W tym kontekście nie przewiduje się negatywnego wpływu na wody powierzchniowe lub podziemne, w tym na zlewnie JCWP i JCWPd oraz GZWP z obszaru projektu planu. Nie przewiduje się również negatywnego oddziaływania na ujęcie wód podziemnych w Bachórz.

W granicach analizowanego obszaru znajdują się tereny narażone na zalanie w przypadku powodzi, względem, których w planie zawarto odwołanie do przepisów odrębnych. Ponadto ustalono zagospodarowania terenów w granicach obszaru szczególnego zagrożenia powodzią o głębokości do 0,5 m oraz obszaru szczególnego zagrożenia powodzią o głębokości od 0,5 m do 2,0 m. Należy zauważyć, że na analizowanym obszarze nie planuje się lokalizacji zabudowy przeznaczonej na stały pobyt ludności. Większość terenów pozostanie niezabudowana, zagospodarowana z udziałem zieleni. Ze względu na prowadzony monitoring można z wyprzedzeniem określić moment wystąpienia powodzi na Sanie. Dzięki temu istnieje możliwość przygotowania się do przejścia wód wielkich np. opuszczenie przez ludność terenów zagrożonych zalaniem, wywiezienie elementów, które nie są na stałe zakotwiczone z gruntem, opróżnienie koszy na śmieci itp. W tym zakresie przyjęte w planie rozwiązania są dostateczne w kontekście ochrony zdrowia i życia ludzi oraz ich mienia.

Krajobraz

Obszar objęty projektem planu stanowią obecnie tereny w większości otwarte w dolinie Sanu. Na północy zlokalizowana jest zabudowa letniskowa oraz obiekty sportowe wraz z towarzyszącą roślinnością ozdobną, urządzoną. Urozmaicenie stanowią zwarte zadrzewienia i zakrzewienia w obrębie nieużytków, a także zieleń wysoka. W otoczeniu znajdują się pola uprawne, łąki oraz cenne siedliska rzeczne, a dalej tereny leśne wchodzących w skład obszarów chronionych. Realizacja ustaleń planu spowoduje zmiany w krajobrazie, związane przede wszystkim z możliwością powstania nowej zabudowy, w tym obiektów turystyki oraz sportu i rekreacji nad Sanem. Wskutek tych zmian fizjonomia obszaru zostanie rozbudowana o dodatkowe elementy jak m.in. zabudowa z wprowadzeniem elementów małej architektury i zieleni urządzonej, nie zmieni się jednak diametralnie, ponieważ w granicach opracowania występują już obiekty antropogeniczne, do których będzie nawiązywać.

Pozytywnym aspektem będzie w tym przypadku harmonijny rozwój całego analizowanego terenu dzięki ustaleniom dążącym do zachowania ładu przestrzennego, m. in. dzięki wyznaczeniu nieprzekraczalnych linii zabudowy oraz ustaleniu parametrów dla zabudowy, w tym maksymalnej wysokości zabudowy, dzięki czemu zabudowa nie będzie odbiegała od fizjonomii standardowej zabudowy wiejskiej. Należy zauważyć, iż projektowana infrastruktura turystyczna, obiekty

rekreacyjne, nie powinny pogorszyć walorów krajobrazowych, ponieważ obecnie budynki tego typu projektowane są z wysoką starannością i dbałością o detale architektoniczne. W planie zadbano o spójny wygląd obiektów tymczasowych z zakresu usług turystyki, małej architektury, urządzeń sportu i rekreacji poprzez określenie ich gabarytów oraz materiałów, z których mogą być wykonane. Ponadto zagwarantowano zachowanie stosunkowo wysokiego udziału powierzchni biologicznie czynnych, a także pozostawienie istniejącej zieleni wysokiej oraz wzbogacenie obszaru zróżnicowanymi formami zieleni. Niewątpliwie takie ustalenia wpłyną pozytywnie na walory krajobrazowe. Ludność jest przyzwyczajona do obecności takiej zabudowy w krajobrazie nadrzecznym, gdzie obok roli ekologicznej, równie ważna jest turystyka i rekreacja. Dobrze zaprojektowane miejsca rekreacyjne mogą stać się estetycznym uzupełnieniem otoczenia. W tym kontekście zmiany wynikające z realizacji ustaleń planu nie powinny przyczynić się do pogorszenia wartości estetycznej obszaru, co ma znaczenie w kontekście położenia w granicach obszarów chronionych.

Ochrona zdrowia i życia ludzi w kontekście istniejących oraz planowanych do realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w tym analiza możliwych konfliktów społecznych

W odniesieniu do zdrowia i życia ludzi należy podkreślić, że:

- na całym obszarze wprowadzono zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z przepisami odrębnymi, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego;
- ustalono, że projektowane użytkowanie i zagospodarowanie terenu nie może stanowić źródła zanieczyszczeń dla środowiska wodno-gruntowego;
- dopuszczalną wartość progową poziomu hałasu regulują przepisy odrębne, w związku z czym nie powinno dojść do przekroczenia wyznaczonych standardów, a w razie ich wystąpienia należy stosować odpowiednie regulacje prawne;
- przewody sieci infrastruktury technicznej mają być realizować jako podziemne;
- dla istniejącej napowietrznej linii elektroenergetycznej średniego napięcia 15 kV wyznaczono pas technologiczny, w którym wprowadzono obostrzenia w zakresie zagospodarowania terenu, dzięki czemu ograniczony zostanie negatywny wpływ pola elektromagnetycznego na ludzi;
- realizacja nowej zabudowy i jej funkcjonowanie nie spowoduje zanieczyszczenia środowiska wodno-gruntowego oraz powietrza atmosferycznego, dzięki zastosowaniu odpowiednich rozwiązań z zakresu infrastruktury technicznej, co jest ważne ze względu na zachowanie powierzchni biologicznie czynnych i ochronę wód podziemnych (GZWP nr 430), a także występowanie w bliskim sąsiedztwie terenów cennych pod względem ekologicznym;
- ustalone przeznaczenie terenów nie powinno skutkować zagrożeniem konfliktami społecznymi (które często wybuchają w obawie o zdrowie ludności), ponieważ projekt planu nie przewiduje zagospodarowania terenu, które stwarzałoby znaczne uciążliwości dla ludności zamieszkującej sąsiednie tereny. W planie przewidziano tereny usług turystyki oraz sportu i rekreacji, co wpłynie pozytywnie zarówno na mieszkańców gminy jak i turystów poprzez zapewnienie im miejsce do wypoczynku i rekreacji. Przewidziane rozwiązania planistyczne nie powinny wpływać negatywnie na środowisko, szczególnie na stan i jakość wód Sanu. Ryzyko konfliktu społecznego wokół planowanych funkcji jest niskie.

10. OPIS STANU ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYMI ZNACZĄCYMI SKUTKAMI DLA ŚRODOWISKA I OBSZARÓW NATURA 2000

Przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko wiąże się bezpośrednio z ustaleniem lub dopuszczeniem w planie przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Na obszarze projektu planu obowiązuje zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z przepisami odrębnymi, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego. Projekt planu przeznaczony do analizowanego obszaru na cele turystyczne oraz sportowo rekreacyjne. Na terenach tych ryzyko zaistnienia znaczących oddziaływań wiązać może się przede wszystkim z realizacją infrastruktury technicznej, co do której nie przewiduje się, aby mogła być inwestycją wpływającą negatywnie na środowisko analizowanego obszaru. W kontekście obszaru Natura 2000 Pogórze Przemyskie, gdzie przedmiotem ochrony jest awifauna, nie przewiduje się negatywnych skutków dla stanu populacji gatunków. Obszar projektu planu wykorzystywany jest przez ptaki głównie jako trasa przelotu, nie przedstawia bowiem na ogół wartości odpowiednich dla ich stałego siedliska. W odniesieniu do Obszaru Natura 2000 Rzeka San, nie przewiduje się degradacji siedlisk wodnych oraz zaburzenia szlaków migracyjnych ryb i pozostałych organizmów rzecznych objętych ochroną. W wyniku realizacji ustaleń planu nie powstaną obiekty grodzące koryto rzeki. Nie przewiduje się zatem, aby w wyniku realizacji projektu planu mogły powstać inwestycje wpływające znacząco negatywnie na środowisko analizowanego obszaru, jak i całej wsi, a także sąsiednich terenów oraz obszarów chronionych.

11. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, A SZCZEGÓLNIENIE NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY ORAZ INTEGRALNOŚĆ I SPÓJNOŚĆ OBSZARÓW NATURA 2000

Ustalenia planu obejmują szeroki wachlarz narzędzi, mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań w wyniku realizacji ustaleń opisywanego dokumentu, mając na celu ochronę wartości ekologicznych. Większość obiektów negatywnie oddziałujących na środowisko istnieje (i są zachowywane lub rozbudowywane) i można jedynie wprowadzić ustalenia mające na celu ograniczenie dalszego negatywnego oddziaływania.

Skuteczność zapisów w ograniczaniu presji na środowisko będzie można określić dopiero po analizie przyszłych danych monitoringowych, które określą przemiany jakie zajdą w środowisku obszaru po realizacji planu. Niestety proces ten może być długotrwały, a ocena skutków realizacji projektowanego dokumentu obciążona niedoskonałościami, wynikającymi np.: z niepełnego zakresu realizacji lub zmian, jakie zostaną wprowadzone przez dokumenty wyższej rangi.

Biorąc pod uwagę rodzaj funkcji wprowadzonych przez plan, jak również skalę ich oddziaływania oraz charakter otoczenia planu nie zachodzi potrzeba wprowadzania, innych niż zastosowane w planie, rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, a szczególnie na cele i przedmiot ochrony oraz integralność i spójność obszarów Natura 2000. Analizowany obszar znajduje się w granicach obszaru Natura 2000 Pogórze Przemyskie oraz w zasięgu obszaru o szczególnych warunkach użytkowania, w związku z położeniem zasięgu występowania terenów w odległości 100 m od brzegu rzeki San (obowiązują przepisy odrębne związane z Obszarem Natura 2000 Rzeka San). Rozwiązania przyjęte w planie nie powinny skutkować zagrożeniem dla przedmiotu ochrony tych obszarów, ponieważ wprowadza się możliwość inwestowania na terenach położonych poza cennymi siedliskami przyrodniczymi, a przewidywane inwestycje nie powinny wpłynąć negatywnie na integralność sieci obszarów Natura 2000.

12. INFORMACJE O STOSOWANYCH METODACH SPORZĄDZANIA PROGNOZY

Określanie przyszłych oddziaływań na środowisko na poziomie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego posiada liczne metodyki, które dobierane są indywidualnie do prognozy w zależności od charakteru funkcji i wielkości obszaru objętego planem. Prognozowanie powinno uwzględniać heterogeniczność i nieliniowość zjawisk i uwarunkowań środowiskowych obszaru opracowania, zarówno w sferze biotycznej, jak i abiotycznej oraz możliwości legislacyjno-prawne ustanawiania przyszłego przeznaczenia i warunków zainwestowania terenów.

Biorąc pod uwagę powyższe uwarunkowania wytypowano następujące metody ocen oddziaływania na środowisko, które zostały wykorzystywane w Prognozie i pomogły w określeniu przyszłych oddziaływań na środowisko:

1. Prognozowanie przez analogię: polega na bazowaniu na wynikach obserwacji i pomiarów dotychczas wykonanych podobnych inwestycji i porównaniu ich z planowanymi, o podobnych parametrach.
2. Prognozowanie eksperckie: oparte na bazie wiedzy, doświadczenia i intuicji eksperta, metoda ta z uwagi na wysoką skuteczność jest najczęściej stosowaną metodą w o.o.s. Bardzo często jest ona łączona z metodą prognozowania przez analogię. W prognozowaniu eksperckim wykorzystuje się informacje ze źródeł istniejących oraz dane zebrane poprzez monitoring lub pomiary i wizje terenowe.

W opracowaniu Prognozy zastosowano podejście metodyczne polegające na ilościowym i jakościowym scharakteryzowaniu zagrożeń i presji, jakie przyszłe inwestycje, które zostaną zrealizowane na podstawie zapisów planu, będą wywierać na środowisko. Dzięki takiemu podejściu każdą z przyszłych inwestycji można potraktować jako potencjalne źródło presji – stresora, które w zależności od charakteru oddziaływać będzie w rozmaity sposób na poszczególne komponenty środowiska. Najpierw przeanalizowano sieć powiązań pomiędzy komponentami środowiska a źródłami presji. Dzięki temu, w drugim etapie, stało się możliwe określenie oddziaływań bezpośrednich, pośrednich, wtórnych i skumulowanych na poszczególne komponenty środowiska. Takie postępowanie zapobiega pominięciu któregokolwiek komponentu w ocenie oddziaływania na środowisko obszaru opracowania.

13. PROPOZYCJE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ OCENIANEGO DOKUMENTU

Miejscowy plan jest dokumentem wskazującym kierunki gospodarowania przestrzenią oraz zasady rozwoju i ochrony w oparciu o zaistniałe potrzeby i w korelacji z istniejącymi uwarunkowaniami. W wielu przypadkach rzeczywista ocena oddziaływania na środowisko będzie możliwa dopiero na etapie decyzji administracyjnych zezwalających na budowę inwestycji dopuszczalnych w planie i późniejszym planem inwestycji.

Jeśli chodzi o postanowienia planu schemat badań może przyjąć formę od ogółu do szczegółu. Nie mniej wszelkie badania i analizy należałoby rozpocząć od przeanalizowania rozstrzygnięć przestrzennych, co w dużej mierze wykonano w opracowaniu ekofizjograficznym:

1. które tereny przeznaczyć pod zabudowę, a które tereny pozostawić jako otwarte,
2. sprawdzić strukturę przyrodniczą terenów przeznaczonych pod zabudowę,
3. określić dopuszczalne formy zabudowy i zagospodarowania terenu.

Powyższe analizy już na etapie sporządzania planu pozwoliły na symulację skutków realizacji ustaleń na środowisko pod kątem dynamiki zmian powierzchni otwartych, integralności terenów otwartych, a także w relacjach z otoczeniem zewnętrznym.

14. OCENA PRZEWIDYWANYCH ZNACZĄCYCH ODDZIAŁYWAŃ NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY ORAZ INTEGRALNOŚĆ I SPÓJNOŚĆ OBSZARÓW NATURA 2000

Na opisywanym obszarze występują tereny chronione w ramach Obszaru Natura 2000 Pogórze Przemyskie PLB300001 (Dyrektywa Ptasia). W odniesieniu do rozwoju turystycznego na obszarach chronionych należy zauważyć, że w ostatnich latach widoczna jest tendencja wzrostowa wykorzystywania terenów Pogórze Przemysko-Dynowskiego na cele rekreacyjno-wypoczynkowe. W granicach Pogórze znajduje się wiele cennych siedlisk leśnych i wodnych będących ostoją dla wielu gatunków fauny, objętych programem Natura 2000. Należy jednak mieć na uwadze, że objęcie tych terenów ochroną nie wyklucza jednocześnie rozwoju gospodarki turystycznej. Plan dopuszcza lokalizację funkcji letniskowej lub rekreacji indywidualnej, a także usług turystyki oraz sportu i rekreacji, co może powodować uciążliwości dla środowiska, głównie w porze letniej ze względu na wzmożony ruch turystów. Nie są to jednak nowe oddziaływania, ponieważ w stanie obecnym są to tereny częściowo zagospodarowane – występuje tam zabudowa letniskowa, boiska sportowe oraz napowietrzna infrastruktura techniczna, co sprawia, że przedmiotowe tereny pozostają pod stałym wpływem oddziaływania czynników antropogenicznych, wobec czego nie przedstawiają szczególnej wartości dla fauny pod względem siedliskowym. Biorąc pod uwagę zasięg oddziaływania nowych inwestycji na populację gatunków chronionych można stwierdzić, iż działka objęta planem może być obecnie wykorzystywana jedynie w charakterze trasy przelotu. W związku z realizacją ustaleń planu może zwiększyć się presja akustyczna w rejonie opracowania, aczkolwiek w projekcie planu obowiązują dla poszczególnych terenów dopuszczalne poziomy hałasu ustalone w przepisach odrębnych. Nie planuje się także powstania nowych napowietrznych linii elektroenergetycznych czy innych obiektów, które mogłyby zagrozić przelotom ptaków, wobec czego nie dojdzie do zakłócenia tras przelotu. Mając na uwadze powyższe kwestie nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na stan liczebności populacji gatunków chronionych w ramach Dyrektywy Ptasiej, a tym samym funkcjonowanie i integralność obszarów Natura 2000.

Przedmiotowe tereny znajdują się w granicach obszaru o szczególnych warunkach użytkowania, w związku z położeniem w zasięgu występowania terenów w odległości 100 m od brzegu rzeki San, wyznaczonych w PZO dla Obszaru Natura 2000 Rzeka San PLH180007. Nie przewiduje się by w wyniku realizacji planu doszło do powstania obiektów, które mogłyby wpłynąć na przerwanie ciągłości korytarza ekologicznego występującego wzdłuż Sanu.

15. ANALIZA WARIANTOWA

Analizę wariantową przeprowadza się w oparciu o zasadę prewencji i przezorności, która zawiera racjonalne rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie lub wyjaśnienie braku rozwiązań.

W przypadku omawianego planu można wskazać dwa warianty działania:

1. zachowanie obszaru w obecnym stanie, dalsze funkcjonowanie terenów z zachowaniem aktualnych trendów środowiskowych i możliwość gospodarowania terenami w oparciu o obecnie obowiązujący miejscowy plan;
2. przyjęcie projektu miejscowego planu, a tym samym możliwość realizacji przystani kajakowej oraz pozostałych obiektów usług turystyki oraz sportu i rekreacji – rozwój przestrzenny według jednolitych zasad, ustalonych z poszanowaniem dla uwarunkowań środowiskowych.

Pewne jest, że w wyniku realizacji ustaleń planu powierzchnia biologicznie czynna ulegnie zmniejszeniu, jednak nie będą to zmiany powodujące negatywne przekształcenia w środowisku. Wprowadzono obowiązek ochrony drzew oraz wzbogacenia obszaru zróżnicowanymi formami zieleni. W związku z tym może wzrosnąć bioróżnorodność analizowanego obszaru. Ponadto przewidziany zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (z wyłączeniem inwestycji celu publicznego) uniemożliwia

realizację inwestycji godzących w uwarunkowania środowiska, ale, co szczególnie ważne w kontekście położenia w dolinie Sanu, nie powinno dojść do zanieczyszczenia wrażliwego środowiska wodno-gruntowego. Dzięki zachowaniu znacznej części obszaru w postaci powierzchni biologicznie czynnej, tereny będą nawiązywać do funkcji ekologicznej, związanej z Sanem. Nowe inwestycje przyczynią się do zorganizowanego rozwoju obszaru, zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju i ładu przestrzennego, co przełoży się również na pozytywne walory krajobrazowe.

W przypadku odrzucenia projektowanego dokumentu przedmiotowe tereny pozostałyby nienaruszone i funkcjonowałyby dalej głównie jako tereny otwarte w postaci użytków rolnych z niewielkim udziałem terenów zabudowanych. Realizacja planu stwarza możliwość zaprowadzenia ładu przestrzennego nie obciążając przy tym nadmiernie zasobów środowiska i uwzględniając potrzeby lokalnej społeczności oraz turystów. Biorąc pod uwagę obserwowany na terenie gminy w ostatnich latach wzrost ruchu turystycznego zaproponowane w planie przeznaczenie na tereny o charakterze turystyczno-sportowo-rekreacyjnym można uznać za zasadne. Realizacja planowanego zagospodarowania zgodnie z wytycznymi projektu nie będzie stwarzać zagrożenia dla warunków środowiskowych obszaru, a co ważne dla ekosystemu i jego powiązań z układem zewnętrznych korytarzy ekologicznych. Inaczej mogłoby być, gdyby na danym terenie dopuszczono możliwość wprowadzenia nowej działalności uciążliwej, przemysłowej, produkcyjnej.

Środowisko obszaru w części uległo już pewnym przekształceniom, wynikającym z lokalizowania zabudowy czy prowadzeniem ciągów komunikacyjnych, jednak rozwój nowych inwestycji nie powinien przyczynić się do degradacji środowiska i ingerencji w siedliska przyrodnicze. Na terenach pełniących funkcje przyrodnicze – tereny otwarte w bezpośrednim sąsiedztwie rzeki oraz z zielenią wysoką ograniczono możliwość inwestowania, zatem funkcjonowanie ekosystemu doliny Sanu nie powinno zostać zakłócone. Ma to szczególne znaczenie w kontekście ochrony przyrody w ramach obszaru Natura 2000 Rzeka San.

Nowe inwestycje przyczynią się do zorganizowanego rozwoju obszaru, zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju i ładu przestrzennego, co przełoży się również na pozytywne walory krajobrazowe. W planie wyznaczono nieprzekraczalne linie zabudowy i precyzyjnie określono wskaźniki kształtowania zabudowy, w ramach spójnej koncepcji zabudowy. Nie spowoduje to degradacji krajobrazu, nie powinno też godzić w interes środowiska, dzięki zachowaniu znacznej powierzchni w formie biologicznie czynnej. W tym zakresie przyjęte rozwiązania są optymalne w kontekście rozwoju ekonomicznego i potrzeb środowiska, ponieważ rozwiązana alternatywnie, które mogłyby przewidywać np. ograniczenie powierzchni biologicznie czynnych w znacznym zakresie, byłoby niewątpliwie rozwiązaniem niekorzystnym. Plan wprowadza też odpowiednie zagospodarowanie na terenach zagrożonych powodzią.

Zaproponowane w projekcie miejscowego planu rozwiązania w zakresie przeznaczenia terenu, sposobu jego zagospodarowania oraz zasad obsługi technicznej i komunikacyjnej, gwarantują prawidłowe funkcjonowanie omawianego obszaru. Projektowane przeznaczenie i wprowadzone zmiany można, więc uznać za zasadne.

Planowane przeznaczenie nie odbiega też od wskazań Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dynów. W związku z tym ustalenia planu są zgodne z polityką przestrzenną gminy.

16. WNIOSKI

Opisywany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 1704/3 w obrębie Bachórz, gmina Dynów, zawiera szereg działań:

1. łagodzących:

- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z przepisami odrębnymi, z wyłączeniem inwestycji

celu publicznego;

- nie dopuszczono użytkowania mogącego zanieczyścić wody powierzchniowe lub podziemne ze względu na położenie w zasięgu GZWP nr 430;
- obowiązek ochrony drzew oraz wzbogacenia obszaru zróżnicowanymi formami zieleni;
- obowiązek zagospodarowania terenu z wykorzystaniem istniejącej rzeźby terenu i minimalnej ingerencji w naturalne ukształtowanie terenu;
- zakaz lokalizowania zabudowy na terenie zieleni naturalnej;

2. kompensujących:

- obowiązek zagospodarowania powierzchni biologicznie czynnych roślinnością;
- nakaz zagospodarowania zielenią powierzchni pozostałych po wydzieleniu powierzchni komunikacyjnych;
- zaopatrzenie w ciepło ze źródeł indywidualnych w oparciu o niskoemisyjne źródła ciepła
- realizacja sieci infrastruktury technicznej jako podziemnych.
- wprowadzenie pasa technologicznego dla istniejącej napowietrznej linii elektroenergetycznej średniego napięcia;
- odprowadzanie ścieków do systemu kanalizacji sanitarnej;
- dopuszczenie realizacji kanalizacji deszczowej.

W odniesieniu do problemów środowiskowych nakreślonych na początku opracowania należy wskazać, iż projekt planu uwzględnia te zagadnienia i przedstawia w stosunku do nich rozwiązania. Zadbano o pozostawienie istniejącej zieleni wysokiej, a także wprowadzenie nowej jako uzupełniającej. O środowisko wodno-gruntowe, a tym samym odpowiedni stan wód powierzchniowych i podziemnych, zadbano dzięki ustaleniom w zakresie gospodarki ściekowej oraz zrównoważonego gospodarowania wodami opadowymi i roztopowymi. Ponadto wprowadzono obowiązek utwardzenia drogi dojazdowej i miejsc parkingowych w celu ochrony przed przenikaniem substancji ropopochodnych do środowiska wodno-gruntowego. Przewidziano również odpowiednie rozwiązania w zakresie ochrony akustycznej terenów wrażliwych. Mimo iż obecnie emisja niska nie jest rażącym problemem, zadbano, aby nie opuścić do wzrostu natężenia zjawiska. Przyjęte rozwiązania pozwalają również na utrzymanie w niepogorszonej formie ekosystemu wodnego Sanu. Nie wprowadza się zagospodarowania zagrażającego zachowaniu drożności rzeki. Nowe zainwestowanie będzie jednocześnie miało wpływ na presję ze strony ruchu turystycznego, aczkolwiek biorąc pod uwagę korzyści zarówno dla mieszkańców gminy, jak i turystów jakie niosą ze sobą planowane inwestycje przyjęte rozwiązania są odpowiednie z punktu zrównoważonego rozwoju.

Warto zaznaczyć, że prognoza oddziaływania na środowisko nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki, jakie realizacja ustaleń planu może mieć na poszczególne elementy środowiska. Po przeanalizowaniu uwarunkowań środowiska obszaru planu, w nawiązaniu do jego otoczenia, można stwierdzić, że projektowany dokument wprowadza właściwe funkcje, zgodne z uwarunkowaniami, które nie będą skutkowały ponadnormatywnymi presjami na środowisko, i które mają odpowiednie tryby postępowania w przypadku naruszeń prawa. Wskazane jest, aby w ostatecznej wersji uchwały podtrzymać przyjęte rozwiązania, mając na uwadze ochronę środowiska.

17. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu jest dokumentem sporządzanym na podstawie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 zm.). Prognoza ocenia rozwiązania zawarte w projekcie planu pod kątem potrzeby ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju. Do oceny rozwiązań zastosowano metodę analogii - stosowaną w ocenach oddziaływania na środowisko przy braku parametrów do obliczeń.

Projekt planu ma na celu rozwój turystyczny obszaru, uatrakcyjnienie obszarów wiejskich w bliskim sąsiedztwie Sanu oraz rozszerzenie oferty aktywnego spędzania czasu wolnego zarówno lokalnej społeczności jak i turystów. W ramach realizacji ustaleń planu powstanie m.in. nowa zabudowa letniskowa lub rekreacji indywidualnej, obiekty obsługi ruchu turystycznego, przystań kajakowa wraz z towarzyszącą infrastrukturą, pole biwakowe. Ustalenia planu dążą do zachowania w maksymalnym stopniu istniejącego ukształtowania terenu oraz zieleni wysokiej. Ponadto ustalono zasady obsługi komunikacyjnej oraz rozwiązania w zakresie infrastruktury technicznej.

Przewidziano możliwość realizacji nowej zabudowy o funkcji letniskowej oraz turystyczno-rekreacyjnej. Powstanie nowych obiektów oraz towarzyszących im ciągów komunikacyjnych może spowodować wzrost presji akustycznej, szczególnie w porze letniej, jednak nie prognozuje się tam przekroczeń dopuszczalnych norm hałasu. Nie przewiduje się, aby realizacja planu powodowała znaczne uciążliwości akustyczne dla terenów sąsiednich, w tym z zabudową mieszkaniową.

Obowiązek odprowadzania zanieczyszczonych ścieków komunalnych do sieci kanalizacji sanitarnej oraz odpowiednie zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych zgodnie z zapisami planu zabezpieczy środowisko wodno-gruntowe przed zanieczyszczeniami. Ponadto nie dopuszczono użytkowania mogącego zanieczyścić wody powierzchniowe lub podziemne, co ma szczególne znaczenie w kontekście położenia obszaru w dolinie Sanu. Wprowadzenie nowej zabudowy nie przyczyni się do pogorszenia panującego topoklimatu oraz znacznego wzrostu zanieczyszczeń powietrza, w związku ze stosowaniem niskoemisyjnych źródeł ciepła. Plan wprowadza też odpowiednie zagospodarowanie na terenach zagrożonych powodzią.

Realizacja ustaleń projektu planu spowoduje zmiany w krajobrazie. Plan ustala jednak zasady mające na celu harmonijny rozwój terenu. W dokumencie ustalono nieprzekraczalne linie zabudowy, a także minimalną powierzchnię terenów biologicznie czynnych oraz inne parametry mające na celu spójny rozwój terenu. Wobec tego, wygląd obszaru ulegnie zmianie, ale nie będą to przekształcenia obniżające jego wartość estetyczną, co jest istotne m.in. ze względu na położenie obszaru w granicach obszarów chronionych tj. Parku Krajobrazowego Pogórza Przemyskiego oraz Obszaru Natura 2000 Pogórze Przemyskie. Część terenów pozostanie otwarta, niezabudowana z wysokim udziałem powierzchni zagospodarowanych roślinnością, a dodatkowo walory krajobrazowe podwyższy istniejąca oraz uzupełniona zieleń w obrębie nowych terenów zabudowanych. Powstanie infrastruktury turystycznej oraz sportowo-rekreacyjnej, nie przełoży się negatywnie na walory estetyczne terenów wiejskich, a podniesie ich wartość, w tym turystyczno-rekreacyjną.

Projekt miejscowego planu obejmuje tereny częściowo zagospodarowane, a jego zapisy zmierzają do wprowadzenia nowych obiektów oraz uporządkowania zagospodarowania przestrzeni i jej dalszego funkcjonowania w ramach jednolitych zasad, zgodnych z wymogami ładu przestrzennego. Obszar objęty opracowaniem jest terenem wiejskim, leżącym w zasięgu oddziaływania korytarza ekologicznego Sanu. Nowe inwestycje nie powinny znacząco wpłynąć na warunki środowiskowe okolicy, dzięki przyjętym rozwiązaniom infrastrukturalnym. Projektowany dokument przyjmuje rozwiązania mające na celu zachowanie zieleni wysokiej, co ma pozytywny wydzźwięk w kontekście powiązań ekologicznych obszaru i jego okolicy.

Na obszarze opracowania występują tereny chronione w ramach Obszaru Natura 2000 Pogórze Przemyskie, a także Parku Krajobrazowego Pogórze Przemyskie. Przedmiotowe tereny znajdują

się również w granicach obszaru o szczególnych warunkach użytkowania, w związku z położeniem zasięgu występowania terenów w odległości 100 m od brzegu rzeki San, gdzie obowiązują przepisy odrębne związane z Obszarem Natura 2000 Rzeka San. Nie prognozuje się negatywnego oddziaływania na przedmiot ochrony ww. obszarów, walory estetyczne i widokowe okolicy, warunki siedliskowe oraz transgranicznego oddziaływania na środowisko. Rozwiązania zawarte w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pozwalają na efektywne wykorzystanie przestrzeni, są zgodne z przyrodniczymi predyspozycjami terenu oraz są prawidłowe z punktu widzenia potrzeb środowiska i zasad zrównoważonego rozwoju.

Reasumując, nie prognozuje się znaczącego, negatywnego oddziaływania na środowisko w wyniku wykonania ustaleń projektu uchwały. W wielu aspektach projekt planu korzystnie wpłynie na poprawę jakości środowiska, dzięki zaplanowanemu rozwojowi terenu i odpowiednim zapisom chroniącym roślinność i rzeźbę terenu w sąsiedztwie rzeki.

18. OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że spełniam wymagania art. 74a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 zm.). Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Paulina Matecka
uprawniona do wykonywania ocen
oddziaływania na środowisko
na podstawie art. 74a ustawy
z dnia 3 października 2008 r.
o ocenach oddziaływania na środowisko

19. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

Fotografia 1. Widok na analizowany obszar (w tle widoczna rzeka San)

Fotografia 2. Widok na analizowany obszar w kierunku północno-wschodnim

Fotografia 3. Widok na zabudowę zlokalizowaną na północy obszaru

20. LITERATURA I WYKORZYSTANE MATERIAŁY

- geoportal.gov.pl;
- geoserwis.gdos.gov.pl;
- Informacja dotycząca zakładów dużego ryzyka wystąpienia poważnej awarii przemysłowej województwa podkarpackiego (stan na sierpień 2021 r.);
- materiały Państwowego Instytutu Geologicznego i Państwowej Służby Hydrogeologicznej;
- materiały Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej;
- Opracowanie ekofizjograficzne do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki 1704/3 w obrębie Bachórz, gmina Dynów, Pracownia Ochrony Środowiska i Systemów Informacji Geograficznej GEOECOM, czerwiec 2023;
- Roczna ocena jakości powietrza atmosferycznego w województwie podkarpackim za rok 2021, kwiecień 2022, WIOŚ Rzeszów;
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. z 2011 r. nr 25 poz. 133 ze zm.);
- Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 sierpnia 2017 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Rzeka San (PLH180007; Dz. U. z 2017 r. poz. 1738);
- Solon J., Borzyszkowski J., Bidłasik M., Richling A., Badora K., Balon J., Brzezińska-Wójcik T., Chabudziński Ł., Dobrowolski R., Grzegorzczak I., Jodłowski M., Kistowski M., Kot R., Kraż P., Lechnio J., Macias A., Majchrowska A., Malinowska E., Migoń P., Myga-Piątek U., Nita J., Papińska E., Rodzik J., Strzyż M., Terpiłowski S., Ziaja W., 2018. Physico-geographical mesoregions of Poland - verification and adjustment of boundaries on the basis of contemporary spatial data. Geographia Polonica, vol. 91, no. 2;
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Dynów (Uchwała nr LVII(348)2023 Rady Gminy Dynów z dnia 28 listopada 2023 r.);
- Uchwała nr IV/20/98 Rady Gminy w Dynowie z dnia 3 grudnia 1998 r. o miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego B04 UT stanowiącym zmianę miejscowego planu ogólnego Gminy Dynów zatwierdzonego Uchwałą Nr XI/67/90 Miejsko-Gminnej Rady Narodowej w Dynowie z dnia 25.04.1990 r. opublikowaną w Dz. Urz. Woj. Przemyskiego Nr 14 z dnia 22 maja 1990 r. w obszarze jednostki strukturalnej „B” – Bachórz oznaczonym wcześniej symbolem R (Dz. Urz. Woj. Podk. Nr 7, poz. 271);
- Uchwała nr XXVII/463/20 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 września 2020 r. w sprawie określenia programu ochrony powietrza dla strefy podkarpackiej – z uwagi na stwierdzone przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM10, poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM2,5 oraz poziomu docelowego benzo(a)pirenu wraz z Planem Działań Krótkoterminowych (Dz. Urz. Woj. Podk. z 2020 r. poz. 3868);
- Uchwała nr LII/865/22 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 29 sierpnia 2022 r. w sprawie zmiany uchwał Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawach parków krajobrazowych (Dz. Urz. Woj. Podk. z 2022 r. poz. 3299);
- Uchwała nr L(310)2023 Rady Gminy Dynów z dnia 21 kwietnia 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 1704/3 w obrębie Bachórz, gmina Dynów;
- Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 31 lipca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Rzeka San PLH180007 (Dz. Urz. Woj. Podk. z 2014 r. poz. 2160).

Paulina Matecka
 uprawniona do wykonywania ocen
 oddziaływania na środowisko
 na podstawie art. 14 ustawy
 z dnia 3 października 2008 r.
 o ocenach oddziaływania na środowisko